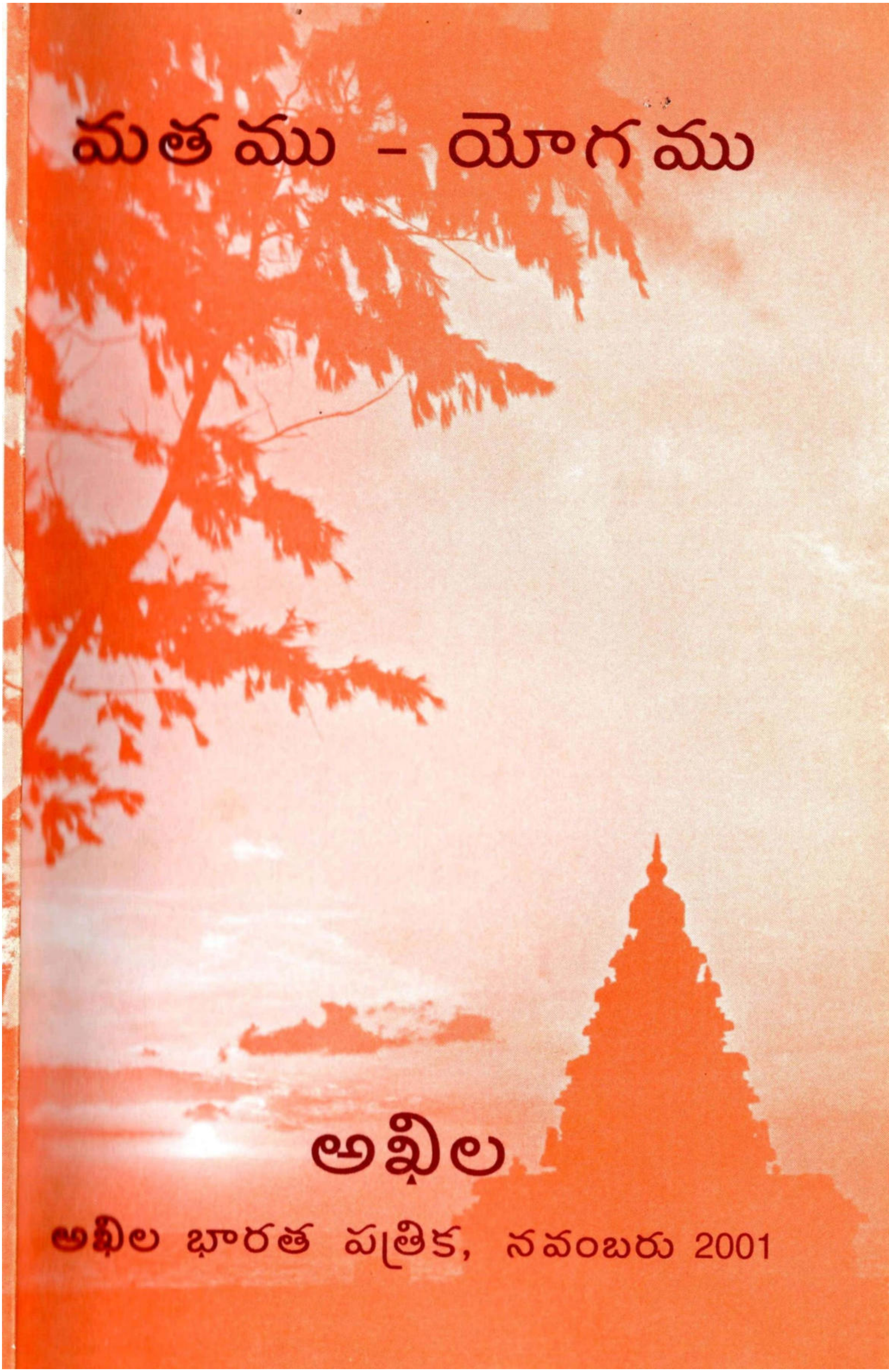
మతము - యోగము

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక, నవంబరు 2001

మతము – యోగము

శ్రీమాత ప్రవచనములు

మానవజీవితము మూడు వేర్వేరు పంథాలలో నడుస్తుంది – నైతికము, ధార్మికము, ఆధ్యాత్మికము. అతని అభిరుచినిబట్టి అతనికేది కావలెనో దానిని ఎంచుకొనవలెను.

శ్రీఅరవిందులు

విషయసూచిక

అనుబంధం

మతానికి యోగానికి భేదము

శ్రీమాత ప్రవచనములు

ప్రశ్న: మధుమయీ! యోగానికీ మతానికి తేడా ఏమిటి?

శ్రీమాత: అయ్యో! నాయనా... నీ సందేహం పిల్లికీ కుక్కకీ మధ్య భేదమేమిటన్నట్లుగా ఉంది.

(కొంతసేపు మౌనంగా ఉన్నాక)

ఒక వ్యక్తి భగవంతుని గురించి ఏదో కొంత వినడమూ అతనున్నాడని నమ్మి అతనిని కనుక్కోవడానికీ, అతన్ని గూర్చి తెలుసుకోవడానికీ, అతనితో ఐక్యమవడానికీ, పట్టుదలతో, నియమ నిష్ఠలతో, ఏకాగ్రతతో కృషి చేస్తే, అది యోగం.

ఇదే వ్యక్తి తానవలంబించిన అన్ని పద్ధతులనీ ఉపయోగించి ఒక నిర్దిష్టమైన క్రమపద్ధతిని ఏర్పరచి, తను తెలుసుకున్నవన్నీ తిరుగులేని నియమాలని చెప్పి, దేవుడిలా ఉంటాడు, అతనిని తెలుసుకుందుకు మీరు యిది చెయ్యాలి, ఈ ముద్రలు పట్టాలి, ఈ క్రతువులు చెయ్యాలి. ఇదే సత్యమని నమ్మి "నేను దానినే సత్యముగా స్వీకరించి, దీనికే కట్టుబడి ఉంటాను. ఈ మార్గ మొక్కటే సరైనది" అనే నిర్దిష్టమైన నియమాలు, క్రతువులు, శాస నాలు చేస్తే అది మతం.

అనువాదం: బి. వరలక్ష్మి

So long as religions exist, atheism will be indispensable to counter-balance them. Both must disappear to make way for a sincere and disinterested search for Truth and a total consecration to the object of this search.

మతముల పుట్టుక

శ్రీమాత ప్రవచనములు

మతాలయొక్క అసలు సత్యాన్ని పట్టుకోవాల్నంటే వాటి పుట్టు పూర్వోత్తరాల్లోకి వెళ్లాలి. వాటి మూలపురుషుడెవరో అతను ఏం చెప్పాడో చూడాలి. కాని సాధారణంగా జరిగేదేమిటంటే అతని శిష్యులు, శిష్యుల శిష్యులు, అనంతర పరంపర ఆ మూల సత్యాన్ని వాళ్ల స్వంత వ్యాఖ్యానాలతో కప్పివేస్తారు. పిదప మతగురువులు వచ్చి ఏవేవో నిబంధనలు, శాసనాలు అంటూ కట్టడిచేసి వాటి నుల్లంఘించిన వారిని శిక్షిస్తామని బెదిరిస్తారు. ఎవరో అన్నట్లు ఒకవేళ క్రీస్తు గనుక బ్రతికివచ్చినట్లయితే తను ప్రవచించిన మతానికి నేడు పట్టిన దుర్గతిని చూసి నిర్ఘాంతపోతాడు!

— సంపాదకుడు

మతాలు మూలతః దివ్యములే కాని వాస్తవంలో కాదు

మానవుడు తన కతీతమైన జ్ఞానాన్ని పొందేందుకు మనస్సుతో, మేధాసంపత్తితో సలిపే కృషి యొక్క ఫలితమే మతము. సర్వమానవాళి భగవంతుడు, పరమాత్మ, సత్యము, శ్రద్ధ, జ్ఞానము, అనంతము, ఒక విధమగు బ్రహ్మస్వరూపమని పేరు పెట్టి పూజిస్తారే కాని దానిని మనస్సుతో అందుకోజాలరు. అయినను అందుకొనేందుకు ప్రయత్నిస్తారు. దానిని సమీపించుటకై మానవునిలోని ఈ ఉన్నతతర మనస్సు దాని శక్తికి సాధ్యమయిన పరిమితికి లోబడి చేయు ప్రయత్నమే మతము. మతము దాని మూలమునందు దివ్యము కావచ్చునుగాని. బాహ్యారూపమునందు, ఆచరణలోను కాదు, వాస్తవమునకు మనము మతము అని కాక మతములు అని చెప్పవలసి యున్నది. ఏలయన మానవుడు స్థాపించిన మతము లనేకములు. ఈ విభిన్న మతములన్నియు ఒకే విధముగా ఉత్పత్తికాకపోయినను వాటి రూపురేఖలన్నియు ఒకటే.

క్రీస్తు బోధలను ఆతని అనుచరులు వక్రీకరించారు

క్రైస్తవమత మెట్లు పుట్టినదో మనకు తెలియును. క్రైస్తవ మతమని పిలువబడు యీ మతమును నిజముగ జీసస్ క్రీస్తు ప్రారంభించి యుండలేదు. కొందరు పెద్దమనుషులు తెలివైన వాళ్లు కలసి ఇప్పుడు మనము చూచుచున్న యీ క్రైస్తవమతమును కల్పించియున్నారు. ఆ మతము రూపొందిన రీతిలో దివ్యమయిన దేదియును లేదు. ఆ మతము పనిచేయు రీతిలో, ఆచరణలో, దివ్యమయిన దేదియును లేదు. కాని ఆ మత మేర్పడుటకు ఒక సాకు, సందర్భము నిశ్చయముగా, ఎచ్చట నుండియో ఇట అవతరించి, ఒక ఉన్నతతర లోకమునుండి జ్ఞానమును, సత్యమును భూమిపైకి తెచ్చిన ఒక దివ్యమూర్తి యనదగు వానినుండి లభించిన ఆత్మప్రకాశమే. అతడు భూమిపైన అవతరించి, తాను బోధించిన సత్యము కొరకై పాటుపడ్డాడు. బలియై పోయాడు. కాని అతడు బోధించిన దానిని కొలదిమంది మాత్రమే అర్థము చేసికొనగలిగిరి. ఆ సత్యమును కొందరు మాత్రమే తెలిసికొనుటకు శ్రద్ధ వహించి, అనుసరింపగలిగిరి.

బుద్ధుని జీవితకాలంలోనే అతని శిష్యులు పక్కదోవ పట్టారు

బుద్ధుడు ప్రపంచమును విడిచి సన్యసించి, బోధి వృక్షము క్రింద ధ్యానమగ్నుడై, మానవుల బాధాదుఃఖములు తొలగిపోవుటకు – వ్యాధి, మృత్యువు, వాంఛ, పాపము, ఆకలి – వీని నుండి తప్పించుకొనుటకు మార్గమును కనుగొనినాడు. అతడొక సత్యమును సందర్శించినాడు. తన చుట్టూ చేరిన శిష్యులకు, అనుచరులకును దానిని బోధించ ప్రయత్నించినాడు. కాని బుద్ధుని మహానిర్వాణమునకు పూర్వమే, వాని ఉపదేశము వికృతమై పోనారంభించినది. బుద్ధుని నిర్వాణానంతరమున, అతనిచే చెప్పబడినవని భావింపబడిన సిద్ధాంతములపై స్థాపింపబడి, పూర్తిగ విస్తరించిన మతముగా బౌద్ధమతము తలయెత్తినది. కాని శీఘ్రకాలముననే, బుద్ధుని శిష్యులు, ఆ శిష్యుల శిష్యులు, శిష్యప్రశిష్యులు, బుద్ధభగ

వానుడు బోధించిన దాని విషయమై ఒక అంగీకారమునకు రాలేకపోయారు. అందుచే ఆ మతము నందనేక శాఖోపశాఖలు – దక్షిణపథమని, ఉత్తరపథమని, దూర ప్రాచ్యపథమని ఏర్పడి, ప్రతి శాఖయు అది మాత్రమే అసలైన అకళంకమైన బౌద్ధమత సిద్ధాంతమును తెలిసియున్నదని వాదింప జొచ్చినది.

'గురువుల' చేతుల్లో మతాల రాజకీయీకరణ

అదే గతి క్రీస్తుబోధకుకూడ పట్టినది. అదే విధముగ అదికూడ ఒక వ్యవస్థితమైన మతమైనది. ఒకవేళ జీసస్, పునరుత్థానము పొంది, తిరిగి జీవించవచ్చినచో తాను బోధించిన సత్యముపైన ఆపాదింపబడిన వికృతరూపములలో తాను బోధించినదానిని తానే గుర్తింపజాలడనియు, బుద్ధుడొకవేళ తిరిగి జీవించి వచ్చినచో తన ఉపదేశమునకు బట్టిన దుర్గతిని చూచి, నిరుత్సాహముతో వెంటనే వెనుకకు పరుగిడి నిర్వాణమును పొందునని తరచు అనుచుందురు. అన్ని మతముల గతి యింతే, అన్నిటి కథ ఒకటే. *ఒక మతము పుట్టుటకు కారణము, సందర్భము ఒక మహనీయుడైన జగద్గురువు ప్రపంచమునందు జన్మించుటయే.* అట్టి మహనీయు డవతరించును, దివ్య సత్యస్వరూపుడై ఆత్మప్రకాశము ప్రబోధము చేయును. కాని మనుషులు అతడు చెప్పిన దానిని పట్టుకొందురు, దానితో వ్యాపారము చేయుదురు. దాని ద్వారా ఒక రాజకీయమైన ముఠాగా ఏర్పడుదురు. వారు మతమును ఒక పాలనా విధానము, శాసనములు, మూఢవిశ్వాసములు, మూర్ఖసిద్ధాంతములు, నియమనిబంధనలు, కర్మలు, ఉత్సవములతో ఒక ప్రభుత్వమును తయారు చేసియున్నారు. ఆ మతస్థులు వాని నన్నిటిని విధిగా పాటించవలెను. ఉల్లంఘించ రాదు.

అనువాదం: కె.ఎస్. భాస్కరరావు (శ్రీమాత సంభాషణలు)

మతాలలో ఉన్న ప్రధానమైన దోషము

శ్రీమాత ప్రవచనములు

మతం వేరు, సత్యం వేరు. సత్యమనగా స్వేచ్ఛ. అది బహు ముఖం, అనంతం. మతమనగా కొన్ని శాసనాలు కట్టుబాట్లు, పాపాలు, పుణ్యాలు – అది ఓ తతంగము. కొన్ని నియమాలకు కట్టుబడి వుండకపోతే మనిషి నరకానికి పోతాడు. ఈ కట్టుబాట్లను అమలుపరిచేందుకు మతాధికారులు, అధికారం ఎక్కడ వుంటే అక్కడ నేరాలు, శిక్షలు మొదలయిన ఘోరమయిన పరిణామాలు – ఇదండి కొన్ని మతముల యొక్క నేటి స్వరూపము. ఒక మనిషికి జ్ఞానోదయమైనప్పుడు అతను దైవ సాన్నిధ్యాన్ని పొందుతాడు. అనంతంలో మునిగిపోతాడు. ఇంకో మనిషికి జ్ఞానం కలిగినప్పుడు అతని అనుభూతి మరో రకంగా వుంటుంది. అందుకని వాళ్లు నేను గొప్పంటే నేను గొప్పని పోట్లాడుకో కూడదు. వాళ్లు జ్ఞానంయొక్క పాక్షిక స్వరూపాన్ని మాత్రమే తెలుసుకున్నారు. – సంపాదకుడు

వ్యక్తి తన విశ్వాసాన్ని సమిష్టిమీద రుద్దకూడదు

ప్రపంచాన్ని గురించి గాని విశ్వాన్ని గురించిగానిఏర్పడే ఓ విశ్వాసాన్ని మనం మతం అంటాము. దానినే సంపూర్ణ సత్యంగా ప్రదర్శించి దానిలో సంపూర్ణ విశ్వాసం ఉండాలంటాము. ఎందుకంటే సాధారణంగా ఈ సత్యం దర్శనఫలితంగా వచ్చిన సత్యం అని ప్రకటిస్తాము.

చాలా మతాలు భగవంతుడున్నాడని నిర్ధారిస్తాయి. ఆయనకు విధేయమై ఉండటానికి అవసరమైన నియమాలను చేస్తాయి. కాని దేవుడు లేని మతాలు కూడా ఉన్నాయి. ఒక ఆదర్శం పేరుతోనో, రాజ్యవ్యవస్థ పేరుతోనో తమకు విధేయంగా ఉండాలని కోరే సాంఘిక-రాజకీయ వ్యవస్థలు ఇటువంటివే.

యథేచ్ఛగా సత్యాన్ని అనుసరించటం, తన సొంతదారిలో దాన్ని చేరటం మానవుని హక్కు. కాని తాను కనుగొన్న సత్యము

తనకు మాత్రమే వర్తిస్తుందనీ ఇతరులమీద విధించవలసినది కాదని తెలుసుకోవాలి.

*

మతం పేరుతో జరిగిన ఘోరాలు

ఎప్పుడూ మతాలు పొరపాటు చేసేది ఇందువల్లనే. ఎందుకంటే ఒక అనుభవ ప్రకటనను ప్రామాణీకరించాలని, తిరుగు లేని సత్యంగా ప్రతివారి మీదా రుద్దాలనీ అవి కోరతాయి. దాన్ని పొందినవానికి ఆ అనుభవం నిజమే, సంపూర్ణమే, విశ్వాసనీయమే. కాని ఇతరులమీద దాన్ని విధించాలనుకోవటం మౌలికమైన తప్పిదం. దాని పర్యవసానాలు వినాశకరంగా ఉంటాయి. మనుషులను సత్యాన్నించి దూరంగా, చాలా దూరంగా తీసుకొని పోతాయి.

ఎంత న్యాయంగా ఉన్నా మతాలన్నీ ఈ కారణంచేతనే మనుష్యులకు అత్యంత హేయమైన దురాగతలవైపు నడిపించాయి. మతం పేరుతో సాగించిన నేరాలు, భయంకరకృత్యాలు అన్నీ మానవచరిత్రమీద మాయనిమచ్చలుగా మిగిలిపోయాయి. ప్రారంభంలో జరిగిన ఈ చిన్నతప్పు – అంటే, ఒక వ్యక్తికి నిజం అయినదేదో సమస్త జనులకూ లేదా సామూహిక వ్యవస్థకు కూడా నిజం కావాలని కోరటమే దానికి కారణం.

*

సత్యాన్ని నిర్వచించబూనటం మూఢత్వం

చక్కగా నిర్వచించి చక్కగా వర్గీకరించిన సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలనుకుంటావు. ఆ తర్వాత విశ్రమిస్తావు. దాన్నే "ఇదిగో సత్యం ఇదే" అంటావు. ఆ తర్వాత అదే స్థిరపడిపోతుంది. మతాలన్నీ చేసింది అదే. తమ సత్యాన్ని అవి మూర్ఖవిశ్వాసంగా స్థాపించాయి. కాని ఇకమాత్రం అది సత్యం కాదు.

*

మతాలకు కాలం తీరిపోయింది

మనుష్యులు మతాన్నే ఎందుకు అంటిపెట్టుకుంటారు? మతాలు విశ్వాసాలమీద

ఆధారపడినవి. తేలికగా గ్రహించటానికి వీలైన స్థాయికి క్రిందికి తీసుకొని వచ్చిన ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు అవి. అయితే అలా చేయటంలో సమగ్ర పరిశుద్ధత, సత్యం మాత్రం ఎగిరిపోయాయి.

మతాలకు కాలం చెల్లిపోయింది

విశ్వజనీనమై ఆధ్యాత్మికమై తొలి పరిశుద్ధత నష్టపడని ఆధ్యాత్మిక అనుభవానికి చెందిన యుగంలో మనం ప్రవేశించాము.

*

మతాలు ఆధ్యాత్మిక సత్యంయొక్క కురూపాలు

నా మటుకు నాకు ఇవి అంతగా ముఖ్యమైనవి కావు. నాకు ఏ మతంతోనూ అనుబంధం లేదు. అనుబంధం లేనప్పుడు వైముఖ్యమూ ఉండదు. నాకు మతాలు ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి చెందిన మానవసంబంధమైన రూపాలు. ప్రతీదీ ఏకైకము, నిత్యము అయిన సత్యానిదే అయిన ఒక రూపాన్ని ప్రకటిస్తుంది. కాని ఇతరరూపాలను తొలగించి ప్రకటించటం వల్ల ఆ రూపం వికృతమై క్షీణించిపోతుంది. తాను మాత్రం నిజమని చెప్పటంకోసం ఇతరమైనవాటి సత్యాన్ని కాదనటానికి దేనికీ హక్కు లేదు. అవన్నీ కలిసినా ప్రతిదానిలోనూ అధివసిస్తూకూడా సమస్త ప్రకటనకూ అతీతమైన పరమసత్యాన్ని వెల్లడించటానికి సరిపోవు.

*

దైవం సమస్త సృష్టికీ తన్నుతాను ఇచ్చుకొంటాడు. ఆయన అనుగ్రహానికి ఏ మతానికీ ఏకస్వామ్యం (monopoly) లేదు.

*

మతములు పరస్పర విరుద్ధములుగా ఉండే బదులు పరస్పర పూరకములుగా ఉండాలి.

*

ఆరాధన, భక్తి, అంకితభావం కల మతానుభూతి ఆధ్యాత్మిక భావనకు విరుద్ధం కాదు. కాని మతాల దోషం ఏమంటే, ఏకైక సత్యమని ఒకే ఒక సూత్రాన్ని పట్టుకుని వ్రేలాడే స్థిరమైన మనస్సు. సూత్రాలన్నీ సత్యానికి మానసిక ప్రకటనలే అనీ, ఈ సత్యాన్ని

అనేక ఇతర విధానాలలో కూడా ప్రకటించవచ్చుననీ మనం సర్వదా జ్ఞాపకం పెట్టుకోవాలి.

*

మతాలపట్ల అవలంబించవలసిన దృక్పథం:

ఆరాధకులందరిపట్ల ఉదారమైన సౌజన్యత
అన్ని మతాలపట్ల సౌహార్ధవంతమైన ఉదాసీనత
అన్ని మతాలూ తమకు పైన ఎంతో దూరాన ఉన్న ఒకే ఒక సత్యానికి సాక్షికమైన రమారమి రూపాలు.

అనువాదం: తెన్నేటి పూర్ణచంద్రరావు

మతాలు అజ్ఞానాన్నే కొనసాగిస్తాయి

శ్రీమాత ప్రవచనములు

జ్ఞానము అనంతం. కాని సాధారణప్రజకు దానిని పొందటం దుర్లభం. ఎందుకని? ఉష్ట్రపక్షి తలను నేలలో పెట్టుకొని అదే లోకమనుకుంటుంది. మనుషుల విషయంలోకూడ అంతే! పాక్షిక జ్ఞానం చాలా ప్రమాదము. కళ్లకు గంతలు కట్టుకుంటే మార్గం ఎలా కనబడుతుంది? జ్ఞానమన్నది పెక్కు శ్రేణులలో విస్తరించి వుంటుంది గదా. ఈ మతాలన్నీ కలుపుతే అందులో ఒక మూలకికూడ రావు. కాని సాధారణ మానవులకీ విషయం అర్థం కాదు. అందుకని జ్ఞానాన్ని కొన్ని నియమాలతో పరిమితం చేసి జనసామాన్యానికి అందుబాటులో చేసింది మతం. కాని ఎప్పటికి ఈ అజ్ఞానాన్నే పట్టుకొని ఉండటం తగదు.

– సంపాదకుడు

విద్యావలన చేతనాభివృద్ధి

నువ్వు చదువుకోవటం మొదలుపెడితే నీలో కొన్ని విచిత్రమైన మార్పులు వస్తాయి. నీ జ్ఞాననేత్రం తెరుచుకొంటుంది. నీలో

చేతన జాగృతమౌతుంది. ఇంతకుముందు తెలియని విషయాల నెన్నిటినో (కేవలం కంటికి కనపడేవికాకుండా) తెలుసుకోగలుగుతావు. అదివరకు ఒక ఆవిడ నా దగ్గరకు వచ్చి నేను చెప్పినట్టుగా చేయటంవలన తన చేతనని విశాలపరచుకొన్నది. అదివరకు తెలియని రహస్యాలెన్నో ఆమెకు ఇప్పుడు తెలియవచ్చినాయి. ఇక ఆమెకు ఒకటే ఆశ్చర్యం! నాతో ఈ విధంగా అంది. "ఇంతకు ముందర నేను మనుషులలోని సజ్జనత్వాన్నే చూసేదాన్ని. అందరు ఎంతో మంచివాళ్లని సంతోషపడేదాన్ని. కాని చేతన పెరగటంవలన వాస్తవమేమిటో నాకు ఇప్పుడు తెలుస్తోంది. నా అభిప్రాయాలను మార్చుకోవలసి వస్తోంది. అదివరకు కుదురుగావున్న మనస్సు ఇప్పుడు చెదిరిపోయింది. చేతన జాగృతమైనాకూడ ఒక విధంగా ప్రమాదమే మరి!"

> *మూసలో పోసిన జ్ఞానం సత్యం కానేరదు*

అయితే ఏమి చేయాలి? నీ చైతన్యస్థాయిని ఇంకా పెంచుకోవాలి మిడిమిడి జ్ఞానం హానికరం. తనకు ఏమీ తెలియదు అని తెలుసుకునే స్థితి వచ్చేవరకూ ఇంకా నేర్చుకుంటూనే ఉండాలి. కొత్తగా మతస్వీకారం చేసిన ఒకతని సంగతి నీకు చెప్పానుకదా! చివరకి తనకు చెప్పడానికేమీ లేదు అనుకునే రోజు వచ్చేదాకా అతడు ఎప్పటికప్పుడు తాను నేర్చిన దానిని ఇతరులకు అందజేయాలని తహతహలాడుతూ ఉండేవాడు. మతబోధలన్నీ, సామాన్యంగా ఇలాగే నడుస్తూ ఉంటాయి. చాలా కొద్ది జ్ఞానంతో, బాగా సూత్రీకరించి కూర్చిన కొన్ని ఖండితమైన సూత్రాలను మనసులో దృఢపరచుకొని, "అదే అసలైన సత్యం" అనుకుంటారు. "ఎంత సులభం! పుస్తకం చూసి చదువుకోవడమే!" అనే ఊహ కలుగుతుంది. అన్ని మతాలలోను ఇటువంటి గ్రంథం ఒకటి ఉంటుంది. ప్రశ్నోత్తరముల ఫక్కీలో రూపొందిన బోధామృతమైనా, హిందూగ్రంథాలైనా, ఖురానైనా, – ఒకటేమిటి, అన్ని మతగ్రంథాలూ అంతే – వాటిని కంఠస్థం చేస్తే చాలు. అదే సత్యము అని అంటారు. ఆ ప్రకారం నీవు వాటిని చదువుకొని నిశ్చింతగా ఉంటావు. అది చాలా వీలు.

నీకు అర్థం చేసుకోవాల్సిన తంటాలేదు. ఈ విధంగా నీకు బోధపడినది ఇతరులకు తెలియకపోతే వారంతా అజ్ఞానంలో ఉన్నట్లే అంటావు. నీవు వారికోసం భగవంతుని ప్రార్థిస్తావు కూడా. ఇది అన్ని మతాలకు వర్తించే విషయము.

మతాలు అజ్ఞానానికి మారుపేరు

కాని మతాలన్నిటిలోనూ కొంతమంది తెలిసినవారు ఉంటారు. ఇట్టి విషయాలను వారు నమ్మరు. అటువంటివారిని ఒక్కరిని నేను కలుసుకున్నాను. ఆయన చాలా ఘటికుడైన కేథలిక్ మతస్థుడు. మతాన్ని గురించి నాకు తెలిసినంతవరకు ఆయనతో మాట్లాడి, "మీరు ఈ పద్ధతినెందుకు అనుసరిస్తారు, అజ్ఞానాన్ని సుస్థిరపరుస్తున్నారెందుకు" అని అడిగాను. దానికి ఆయన *"ఇది మనశ్శాంతిని కూర్చే విధానం. మనం అలా చెప్పకపోతే ఎవరూ మనమాట వినరు. ఇది మతాలలో ఉండే మర్మం"* అని సమాధానం చెప్పి, "మా మతంలోకూడా పురాతనమతాలలో మాదిరిగా బాగా జ్ఞానులు ఉన్నారు. పురాతనసాంప్రదాయమును నేర్చే పాఠశాలలున్నాయి. కాని, దానిని గురించి మేం మాట్లాడకూడదు. అక్కడతప్ప ఇవతల దానిని నేర్పించరు. మతసంబంధమైన ఈ ఆడంబరాలన్ని వాటికి భిన్నములు

మతాలు కొనసాగేందుకు కారణం

దీనికి కారణం దయ, ఔదార్యం అని వారి అభిప్రాయం. ఎందుకంటే, *"మామూలు మనుష్యుల మెదడు చాలా చిన్నది. మనం మరీ పెద్దవిషయాలనుగురించి చెపితే వారికి కష్టమవుతుంది. అర్థంకాదు. సుఖం కోల్పోతారు.* అటువంటప్పుడు, అనవసరంగా వారిని బాధపెట్టడమెందుకు? వారికి సత్యం కనుక్కోగల సామర్థ్యం లేదు. అంతకంటే 'దీనిని నమ్మితే స్వర్గానికి వెడతావు' అని చెపితే వారికి బాగా నచ్చుతుంది" చూసారా, ఇది ఎంత వీలైన పద్ధతో! అందువల్లనే దీనిని స్థిరపరచడం జరుగుతున్నది. అలా చేయకపోతే మతాలుండవు.

అనువాదం: ఎ.వెంకటరామ శాస్త్రి, ఎ.ప్రభావతి

(ప్రశ్నోత్తరములు 1953)

మతాలు ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి అవరోధాలు

శ్రీమాత ప్రవచనములు

మతమనగానే మనకు కనపడేది తంతు, తతంగము. ఇది నిజమైన ఆధ్యాత్మికసత్యానికి మనస్సు ఇచ్చిన కురూపము. అయితే సత్యము వీటి కతీతము. నువ్వు ఈ బాహ్యాకర్మకాండ లనే పట్టుకొని కూర్చుంటే ఆధ్యాత్మికంగా పురోగమించలేవు. అయితే కొంతమంది మేధావులు మట్టుకు ఈ లాంఛనాలతో మోసపోకుండా వాటి మరుగునవున్న సత్యాన్ని దర్శించగలు గుతారు. అంతరంగిక తపనతో దైవానుభూతినికూడ పొందు తారు.

— సంపాదకుడు

మతసిద్ధాంతములు సంకుచితములు

మతసిద్ధాంతములు, మూఢాచారములు మనస్సు కల్పించినవి. నీవు వాటిని పట్టుకుప్రేలాడుచు, ఏర్పాటైన గట్టి ఆచారపద్ధతికి కట్టుపడి జీవించినచో, అన్ని మూఢమతాచార పద్ధతుల కతీతమై విశాలమై, ఉదారమై, స్వతంత్రమై విలసిల్లు సత్యస్వరూపము నెరుగవు. ఎరుగజాలవు. ఒక మతసిద్ధాంతముతో నీవాగిపోయి, దానికి కట్టుపడియున్నచో, లోకమున అదియే సత్య మని నమ్మియున్నచో నీ అంతరాత్మ అభివృద్ధిని, విస్తృతిని నిరో ధింతువు.

*

నా మతం గొప్పదంటే నా మతం గొప్పది

ప్రపంచమున స్థిరపడి ఆచారవ్యవ హారములలో మునిగిన ఈ మత ముల సిద్ధాంతములు ఇట్లుండును: "నా మతమే గొప్పది. పరమోత్కృష్టమైనది, సత్యమైనది. ఇతర మతములన్నియు అసత్యములు, హీనములు." ఏలయన ఇట్టి మూర్ఖసిద్ధాంతములు లేనిచో, మతములు నిలువజాలవు. మహో న్నతమైన ఏకైక సత్యమును నీవు మాత్రమే కనుగొనినావని

నీవు నమ్మినచో, గొంతెత్తి ఉద్ఘాటింపనిచో నీవు జనులకు నచ్చ చెప్పజాలవు. వారు నీ చుట్టూ గుమిగూడి యుండరు.

*

శక్తిసామర్థ్యములున్న వారు ఏదో ఒక మతాన్ని అనుసరిస్తూ పురోగమించి దైవంతో సారూప్యాన్ని పొందగలరా?

అది అసంభవము.

మతం ఆత్మపురోగతి కెప్పుడూ అడ్డుతగులుతుంది. మానవుడు తన మానసిక అభిప్రాయాలనూ, జీవితపరిమితులనూ వదలి ఆధ్యాత్మికజీవితం మొదలుపెడితే, తద్వారా మతసూత్రాలను అధిగమించి ఉన్నతభూమికలలోకి ప్రవేశించగలడు. ఆ విధమైన అర్పణ లోపలినుంచి రావలసిందేగాని బాహ్యాచారాల ద్వారా కాదు. అది కేవలం బాహ్యాచార ప్రధానమే అయితే హద్దులు మరీ ఎక్కువై ఒక్క అడుగైనా ముందుకు వేయలేరు.

పురోగతి ఆగిపోవడం యిష్టం లేనపుడు, కొంతమంది తప్పనిసరిగా మతంలోనుంచి బయటకు రావలసి వస్తుంది. మానసికమైన వ్యథ లేకుండా తమను తాము ఎక్కువ ప్రశ్నించుకోకుండా, హృదయంలో మాత్రం మిక్కుటమైన భక్తిప్రపత్తులు కలిగి, కేవలం అనంతమైన గొప్పశక్తికి తమను తాము సమర్పించుకోవాలని ఉత్కాంక్షించేవారికి మతం ఉన్నా ఒకటే, లేకపోయినా ఒకటే. బాహ్యాచారాల మీద మమకారంగలవారు ఎన్నటికీ పురోగమించలేరు.

మతబంధాలనుండి విముక్తమై వెలుగుబాటలో నడుస్తేతప్ప అంతదూరం వెళ్ళలేరు. పురోగతికి ఇది తప్పనిసరి. తెలివితేటలు ఏమాత్రమూ లేని దద్దమ్మలు ఏమీ వాదించకుండా బాహ్యాచార విధుల నన్నిటినీ అనుసరిస్తారు. అవే దైవంతో తమకు సాన్నిహిత్యం కల్పించగలవనీ, వాటియెడ తమకు ఏర్పడిన యీ ఆంతరికాభినివేశం దేనివలననూ నిరోధింపబడదనీ వీరి భావన. కాని, నిజానికి వీరికి మానసికజీవితం లేదు. అది చాలా పరిమితము.

అనువాదం: కె.యస్. భాస్కరరావు (శ్రీమాత సంభాషణలు);
ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి, ఎ. ప్రభావతి, (ప్రశ్నోత్తరములు)

మతాలు లాంఛనప్రాయం మాత్రమే

శ్రీమాత ప్రవచనములు

నువ్వు పల్లెటూరిలో బ్రతకాలంటే మతం పేరుతో జరిగే పండగలు, పబ్బాలు మొ॥ సామూహిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొనవలసి వస్తుంది. ఇది కేవలం సాంఘికం మాత్రమే. అందులో ఆధ్యాత్మికమేమి లేదు. మతాచార్యులు చేసే ప్రవచనాలు లాంఛనంగా చేసేవేగాని దార్శనిక సంపత్తితో కాదు. శ్రీమాత ఒకసారి ఒక క్రిష్టియన్ మిషనరీని కలుసుకొని "నువ్వెక్కడికి వెడుతున్నావు" అని అడిగేరు. అతను చైనా వెడుతున్నానని, అక్కడి 'అనాగరిక' ప్రజలను క్రిష్టియనులుగా మార్చి వాళ్లను రక్షిస్తానని చెప్పేడు. అంతట ఆమె "వాళ్లు నీకంటె కొన్ని వేల సంవత్సరాల పురాతన నాగరికతా సంపన్నులు. పశ్చిమదేశవాసులను వాళ్లు బర్బరులుగా పరిగణిస్తారని నీకు తెలియదేమో" అని దెబ్బ కొట్టారు.
— సంపాదకుడు

ప్రశ్న: మదర్, ఈనాడు ప్రపంచంలో చాలామంది ఏదో ఒక మతాన్ని అవలంబిస్తారు. అది వారికి సహాయపడుతుందా?

బహుశా వాళ్లు ఇప్పుడు మళ్లి మతాన్ని పాటిస్తున్నారేమో. ఈ శతాబ్దం మొదట్లో మతం విజ్ఞానానికి వ్యతిరేకమని మేధావులు కొందరు త్రోసిపుచ్చారు. ఇటీవల ఈ అభిప్రాయం మార్పుచెంది సత్యాన్వేషణ ఉద్యమం ప్రారంభమయింది.

ఇతరుల దృష్టిలో మంచివారని అనిపించుకోవటానికి మతాన్ని సాంఘిక అలవాటుగా పాటిస్తున్నారు కొంతమంది. ఉదాహరణకు ఒక గ్రామంలో ఉంటూ మతపరమయిన కార్యక్రమాలకు వెళ్లకపోతే ఇరుగు పొరుగు వారంతా మిమ్ములను వేలెత్తి చూపుతారు. అయితే మతానికీ, ఆధ్యాత్మిక జీవితానికీ ఏ మాత్రం పొంతన లేదు.

(నిశ్శబ్దం)

THE MOTHER

మొదటిసారి నేను భారతదేశానికి వచ్చినప్పుడు జపాన్ నౌక మీద ప్రయాణం చేశాను. అదే నౌకమీద ఇద్దరు మత గురువులున్నారు. ఇద్దరూ ప్రొటెస్టెంటులే అయినా విభిన్నశాఖలకు చెందినవారు. ఏ శాఖలో నాకు నిర్దిష్టంగా గుర్తు లేదు. అయినా ఇద్దరూ ఆంగ్లేయులే. వారిలో ఒకరు ఆంగ్లికన్, మరొకరు ప్రెసి బిటేరియన్ అనుకుంటాను.

అదివారంనాడు సర్వీసు (క్రైస్తవ మతాచారము) జరగవలసి ఉన్నది. కార్యక్రమానికి హాజరుకానివాళ్లని వాళ్లు heathens అంటారు. కార్యక్రమం జరగాలి. అయితే దానిని ఎవరు జర పాలి? ఆంగ్లికన్ మతగురువా లేక ప్రెసిబిటేరియన్ మతగురువా? ఇది తగాదాకు దారి తీసింది. ఆఖరికి ఆ ఇద్దరిలో ఒకరు హుందాగా తప్పుకున్నాడు. ఆ ఇరువురిలో ఎవరని గుర్తులేదుగానీ బహుశా ఆంగ్లికన్ అయి ఉండవచ్చు – కార్యక్రమాన్ని ప్రెసిబిటేరియన్ నిర్వహించాడు.

నావలోని హాల్లో (lounge) కార్యక్రమం జరగాలి. పైఅం తస్తు (deck) నుండి కొన్ని మెట్లు దిగి హాల్లోకి వెళ్ళాలి. అప్పుడు మేము ఎఱ్ఱసముద్రం మీద ఉన్నాం. ఉక్కపోతగా ఉంది. మగ వారంతా లాంఛనపూర్వకంగా జాకెట్లు, బిగుతు కాలర్లు ధరించి, చర్మపు బూట్లు వేసుకున్నారు. నెత్తి మీద టోపి, చంకన పుస్త కంతోసహా పైఅంతస్తునుండి హాల్లోకి దిగారు. మహిళలుకూడా టోపీలు పెట్టుకుని ఎండగొడుగులు పట్టుకున్నారు. ప్రార్థన పుస్త కాలు చంకన పెట్టుకున్నారు.

అందరూ హాల్లో సమావేశమయ్యారు. ప్రెసిబిటేరియన్ ప్రసంగం చేశాడు. అంటే బైబిల్ చదివాడు. అందరూ చాలా భక్తితో విన్నారు. ప్రసంగం ముగియగానే, విధులు నిర్వర్తించిన వారివలె చాలా సంతృప్తిగా మరల వెనుదిరిగారు. అయిదు నిమిషాల్లో బార్‌లో మద్యం సేవిస్తూ, పేకాట ఆడుతున్నారు. మత ప్రసం గాన్ని మరచిపోయారు. తమ కర్తవ్యం నిర్వర్తించారు. అది ముగి సింది. దానిని గురించి ఇంకేదీ ఆలోచించే పని లేదు.

మతగురువు వచ్చి నేనెందుకు ప్రార్థనకు వెళ్లలేదో నమ్ర
గానే అడిగాడు. అందుకు నేనిచ్చిన సమాధానం.

"క్షమించాలి. మతంలో నాకు విశ్వాసం లేదు."

"అయితే నీవు నాస్తికురాలివా?"

"కానే కాదు"

"అయితే మరెందుకు విశ్వాసం లేదు."

"నేను చెబితే మీరు ఒప్పుకోరు. నేనేమీ చెప్పకపోవడమే
మంచిది."

ఆయన బలవంతం మీద చివరకు చెప్పవలసి వచ్చింది.

"చూడండి, మీలోగానీ, మీ అనుయాయుల్లోగానీ ఎవరి
ఆత్మశుద్ధి లేదని భావిస్తున్నాను. సాంఘికంగా కర్తవ్యాన్ని నిర్వ
ర్తించేందుకు మీరంతా అక్కడ సమావేశమయ్యారేగానీ, భగవ
తుని సాన్నిహిత్యం కోసం కాదు."

"భగవంతుని సాన్నిహిత్యమా! అది మనవల్ల గాదు! మన
చేయగలిగిందంతా ఏవో కొన్ని మంచిమాటలు చెప్పడమేగానీ
భగవంతుని సంసర్గానికి మనకు శక్తి చాలదు."

అప్పుడు నేనన్నాను. "అందువల్లనే నేను వెళ్లలేదు. దానిలో
నాకు ఆసక్తి లేదు."

ఆ తర్వాత ఆయన నన్ను ఎన్నో ప్రశ్నలడిగి, heathen
ని మతమార్పిడి చేయించేందుకు తాను చైనా వెడుతున్నట్టు అంగీ
కరించాడు. నేనప్పుడు ముక్కుమీద వేలు వేసికొని గంభీరంగా
అన్నాను. "ఔరా! మీ మతం పుట్టక ముందే – రెండువేల సంవ
త్సరాలు కూడా కాలేదు – చైనావారి సంస్కృతి చాలా గొప్పది
సంసర్గ మార్గం వారికి తెలుసు. పాశ్చాత్యులు అనాగరికులని వారి
ఉద్దేశ్యం. అయితే మీకంటే గొప్పవాళ్లని మతం మార్పిడి చేసేం
దుకు మీరు వెడుతున్నారా? వారికి ఏమి నేర్పాలనుకుంటు
న్నారు? నిగూఢ వేదాంతంలో ఆధ్యాత్మిక చైతన్యానికి దారితీసే
జీవనం గడిపేవారికి కపటంగా మసలటం నేర్పి, అర్థంలేని జీవి
తానికి దారి చూపటానికా? మీరు చేసేది అంత మంచిపని అని
నేననుకోను."

పాపం, ఆ మాటలకు ఉక్కిరిబిక్కిరయి నాతో ఇలా ఉన్నాడు. "ఆహా! మీ మాటలు నన్ను ఒప్పించ లేవనుకుంటా."

నేనన్నాను "మిమ్ములను ఒప్పించాలని నేను ప్రయత్నించటం లేదు. పరిస్థితిని వివరించాను అంతే. ఇంతకు ముందరే జ్ఞానం పండించుకొనియున్న ఆ జాతికి మీరింకా ఏం బోధించాలని అనుకుంటున్నారో నాకు సరిగా అర్థంకావటం లేదు. అంతే"

ఆ సంభాషణ అంతటితో ముగిసింది

అనువాదం: డా॥ జె. మంగమ్మ

దేవాలయాలు, అందలి మూర్తులు

శ్రీమాత ప్రవచనములు

మనుషులెంతో భక్తితో గుడికి వెళ్లి దేవుణ్ణి ఆరాధిస్తారు. కాని మన ఆధ్యాత్మికజ్ఞానం పెరుగుతున్నకొద్ది సృష్టిలోని విచిత్రమైన విషయాలు కొన్ని మనకు తెలుస్తూ వుంటాయి. దేవుడు గుళ్లను క్షుద్రదేవతలు ఆక్రమించుకొని మనుషులపై అధికారాన్ని చెలాయిస్తూ వుంటాయి. మనుషులు కోరే నీచమైన స్వార్థపరమైన కోరికలను తీరుస్తూ, తమ శక్తితో మనుషులను మభ్యపెట్టి వారి వారి ఆవేదనలతో ఆవేశాలతో కడుపునింపుకుంటూ ఆ అసురశక్తులు అక్కడి వాతావరణాన్ని కలుషితపరుస్తాయి.

– సంపాదకుడు

దేవాలయాలలో దేవుడున్నాడా?

ఏ దేవాలయం సందర్శించినా, ఏ చర్చిలో అడుగిడినా అది ఏ మతానికి సంబంధించినదైనా వాటన్నిటిలోని వాతావరణం ఒకే విధంగా ఉండటం గమనించాను. చర్చి, దేవాలయం ఒకటే కాకపోయినా, అక్కడుండే మూలవిరాట్ ఒకరే కాకపోయినా, అది ఫ్రాంసులోనైనా, జపాన్‌లోనైనా, ఎంతటి ఉత్కృష్టమతానికి చెంది

నదైనా, నేను సందర్శించిన అన్నిచోట్లా నాకు అనుభవమైంది ఒకటే. అక్కడ కేంద్రస్థంగా ఉన్న శక్తి ఏదైనప్పటికీ అది దాన్ని సందర్శించే భక్తుల విశ్వాసాన్ననుసరించి ఉన్నట్లు నాకు బోధపడింది. అంతేకాదు. అక్కడున్న శక్తి ఒకటైతే, భక్తుల కనుభూతమయేది మరొకటి. దీనికి దృష్టాంతంగా ఫ్రాంసులోని అత్యంత సుందరమైన కేథెడ్రల్ (బిషప్ ఉండే అతి పెద్ద క్రైస్తవ ఆలయం) లో నేను చూసిన సంగతి ఒకటి చెపుతాను. కళాభిరతితో చూస్తే అత్యద్భుతమైన ఆ భవనంలో లోపల నాకు కనిపించింది మాత్రం బృహత్తరమైన ఒక నల్లని ప్రాణిక సాలెపురుగు (vital spider). లోపలి పవిత్రప్రదేశంలో స్థావరమేర్పరచుకొన్న ఆ ప్రాణికజీవి ఆ ప్రదేశమంతా తన సాలెగూటిని విస్తరింపజేసి సందర్శకుల భక్తి ద్వారా, ప్రార్థనలద్వారా వెలువడే శక్తులను తన గూటిలో బంధించి పీల్చివేస్తున్నది. అది చూడటానికి బాగుండదు కదా! అయితే భక్తులు మాత్రం భగవంతుడు తమను అనుగ్రహిస్తున్నట్లు, ఆయన స్పర్శను పొందినట్లు భావించేవారు. వారి ప్రార్థనలు ఫలించేవి. కోరికలు సిద్ధించేవి. అయితే అక్కడున్న శక్తిమాత్రం నేను చెప్పినదే. కాని వారి భక్తివిశ్వాసాలే ఆ క్షుద్రశక్తిని మార్చి తమకు మేలు జరిగేటట్లు చేస్తున్నాయి. వారి విశ్వాసం అటువంటిది.

క్షుద్రదేవతల పరిపాలన

సాధారణంగా అంతటా అలాగే జరుగుతుంది. అక్కడుండేవి ప్రాణికశక్తులు. ఈ ప్రాణిక దేవతలు (vital entities) మానవుల భావోద్రేకాలవల్ల ఏర్పడే స్పందనలను ఆహారంగా చేసుకుంటాయి. బహు కొద్దిమంది మాత్రం కోరికలకోసం కాక నిజమైన భక్తితో భగవంతుని అనుగ్రహమునకు కృతజ్ఞతతో, తమను తాము ఆత్మార్పణ చేసుకోవాలనే ఆకాంక్షతో దేవాలయాలకు, చర్చిలకు వెడతారు. అటువంటివారు బహు కొద్దిమంది మాత్రమే ఉంటారు కాబట్టి దేవాలయాలలోని వాతావరణాన్ని వారేం మార్చగలరు? వారుమట్టుకు ఏదో విధంగా దైవసంస్పర్శను పొందగలరుకానీ అక్కడికి వెళ్ళే వారిలో ఎక్కువ భాగం మూఢనమ్మకాలతోనూ, అహంభావంతోనూ, కోరికలతోనూ వెళ్ళడంవల్ల అక్కడ వాతావ

గణం కలుషితమైపోతుంది. అక్కడికి వెళ్ళినప్పుడు నువ్వు కూడా ఆ గాలే పీల్చవలసి వస్తుంది. నువ్వెంతో మంచి ఉద్దేశంతో వెడితే అక్కడ ధ్యానం చేయటానికి ప్రశాంతంగా బాగుంది అని అనుకోగలవు.

ప్రసిద్ధమైన చర్చిల లోని వాతావరణం

ప్రపంచప్రఖ్యాతిగాంచిన అనేక చర్చిల పరిస్థితి కూడా ఇంతే. ఇటువంటి పరీక్షలు చాలా చోట్ల చేసి చూశాను. ఒక మారుమూల కుగ్రామంలో ఉన్న ఒక చిన్న చర్చిలో మాత్రం ఆకాంక్షాపూరితమైన ప్రశాంత వాతావరణముండి ధ్యానం చేసుకోడానికి అనువైన ప్రదేశం దొరికింది. అది ఎంతో అపురూపం. ఇటలీలోని ప్రసిద్ధమైన చర్చిలను అనేకం సందర్శించానుకానీ అవన్నీ ఇటువంటి ప్రాణికజీవులతో నిండి భయంకరంగా ఉన్నాయి. నేను వెనిస్ పట్టణంలో ఒక పెద్ద చర్చి భవనంలో చిత్రాలకు రంగులు వేస్తున్నప్పుడు ఒక విషయం జరిగింది. Confession table[1] వద్ద ఒక priest ఒక బీదవనిత యొక్క పాపవృత్తాంతాలను వినడం గమనించాను. అది ఒక భయానకమైన సన్నివేశం. ఆమె నివేదించుకుంటున్న బల్ల వెనుక మతాచార్యుడెవరో నాకు తెలియదు. అతనెటువంటి వాడో తెలియదు. కనబడకుండా వెనుకనున్నాడు. కానీ అతిఘోరంగా పీల్చి పిప్పి చేస్తున్న శక్తి ఒకటి అతని దగ్గర నాకు గోచరించింది. ఇక ఆ పేదరాలున్న భయంకర భీతావహస్థితి చూడశక్యం కాలేదు. ఇటువంటివారు ఆ స్థలాన్ని అతి పవిత్రస్థలంగా భావిస్తారు. నిజానికి అది దుష్టశక్తులకు ఆలవాలం. – మానవుల శక్తిని పీల్చి పిప్పిచేసే ప్రతికూల ప్రాణికశక్తుల గూడు.

అనువాదం: ఎ. ప్రభావతి, ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి

---

[1] క్రైస్తవ సంప్రదాయ ప్రకారం ప్రతి చర్చిలోనూ పాపనివేదనకి confessional అనే ఒక స్థలం కేటాయించబడి ఉంటుంది. అక్కడొక జాలీ వెనుక కనబడకుండా మతాచార్యుడు ఆసీనుడై ఉంటాడు. తప్పుచేశామనుకునేవారు తమ దోషాలను కడిగివేసుకోటానికి అక్కడ నివేదించుకుంటారు.

మతాలలోని దేవుడు

శ్రీమాత ప్రవచనము

దేవుడు దేవుడని సామాన్యోక్తిగాచెప్పుకోవటమేగాని నిజం
దేవుడంటే ఎవరో మనకు తెలుసా? మనది భూలోకం. మన
భూలోకవాసులం. అటులనే ఇతర లోకాలు – అధిమనస
(overmind), అతిమనస్సు (supermind) ఉంటాయి. ఆ లోక
సులు వుంటారు. శ్రీమాత ఆ లోకాలను సందర్శించి ఆ దేవ
లను చూసారు. మతాలను పరిపాలించే దేవతలు మానవు
సృష్టించుకున్న వారే అని ఆమె గుర్తించారు. దేవాలయాలలో
మూర్తులు ఎక్కువగా ప్రాణికలోకానికి చెందినవి. వాటికి పూజ
ఆరాధనలు అంటె ఇష్టం. కాని యథార్థమైన దేవుళ్లకి ఇటువ
టివేవి నచ్చవు. నిజమైన ఆకాంక్ష, నిస్వార్థమైన ప్రవర్తన, స
వగాహన ఇవే వారి కిష్టం. మనుషులు కొలిచే కాళికాదేవి మె
ఇలవేల్పులన్నీ మనుషులను భయపెట్టే ప్రాణికదేవతలే. అస
శక్తులకు ఇది ప్రీతి. నువ్వు వీటిని దాటి ఉన్నతశిఖరాల
కనుక అందుకున్నట్లయితే భగవంతునికి ఒక చక్కని ఉపక
ణము కాగలవు. – సంపాదకు

అధిమానస లోకవాసులు

అధిమనస్సు (overmind) దేవతలకు ని
సము. వివిధ మతాలలోని ప్రార్థనలన్నీ
దేవతలకే ఉద్దేశించబడ్డాయి. అనేక కార
లవల్ల ఈ మతాలవారు ఏదో ఒక్క దేవతనే ఎంచుకొని, త
వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలకోసం దానినే పరమేష్టిగా పరిగణిస్తారు.

*

నా అనుభవంగూర్చి మీకు చెప్పాలనుకుంటున్నాను. నాకు
సంవత్సరాల ప్రాయం వచ్చేవరకు, మతాలలోని దేవుడు – అం
మానవులు సృష్టించుకున్న దేవుడు ఎవరో నాకు తెలుసు. అ
వంటి దేవుణ్ణి నేను అభిలషించ లేదు. భగవంతుని అస్తిత్వాని

త్రోసిపుచ్చాను. అటువంటి భగవంతుడు కనుక ఉంటే, నేను నిస్సంశయంగా అతనిని గర్హించాను.

నాకు 25 సంవత్సరాలు వచ్చినప్పుడు, అంటే 1903 సం॥ లో నేను అంతస్థిత దైవాన్ని కనుగొన్నాను. అదే సమయంలో – 'పాశ్చాత్యమతాలు' చాలావరకు ఏ దేవుణ్ణి వర్ణించాయో ఆ దేవుడు "పరమ విరోధి" (great adversary) కన్నా మరొకడు కాదని తెలుసుకున్నాను.

నేను 1914 లో భారతదేశానికి వచ్చినప్పుడు, శ్రీఅరవిందుని ప్రబోధంతో పరిచయం కలిగిన పిమ్మట, అంతా సుస్పష్టమైనది నాకు.

*

ప్రాణికలోక వాసులు

అదృశ్య ప్రపంచంలో, ప్రాణికశ్రేణిలోని దేవతలు తప్ప, మిగిలిన దేవతలెవరికీ పూజలన్నా, ఆరాధనలన్నా ఇష్టం ఉండదు. నేను చెప్పినట్లు ఈ ప్రాణికదేవతలు పూజలవల్ల తృప్తిపడతారు. ఆ పూజలవల్ల ఆ దేవతలకు ప్రాధాన్యం వస్తుంది. వారిలో గర్వాతిశయం పెరిగి, చాలా సంతోషపడిపోతారు. తమను పూజించే ప్రజాబాహుళ్యము లభించగానే వారు తృప్తిపడిపోతారు.

బాహ్యపూజలు కాదు ఆధ్యాత్మికచింతన ముఖ్యం

కాని మీరు యథార్థమైన దేవతామూర్తులను పరిశీలిస్తే, వారు ఈ పూజలకు విలువ ఇవ్వరు. తమని పూజించడం వారికి అసలు ఇష్టముండదు. ఈ పూజలవల్ల వారికి ఎటువంటి ప్రత్యేక ఆనందం కలుగదు. వారేదో సంతోషపడిపోతారని అనుకోవద్దు. ఎందుకంటే వారిలో గర్వం లేదు. గర్వంవల్ల ఒక మనిషి తనను పూజించమని అభిలషిస్తాడు. మనిషికి గనుక గర్వం లేకపోతే, తనను పూజించాలని కోరుకోడు. ఒకవేళ వారు మంచి ఉద్దేశ్యాన్ని, చక్కని భావాన్ని, స్వార్థరహిత చింతనము, ఉత్సుకతను, ఆనందాన్ని, ఆధ్యాత్మిక ఆనందాన్ని గమనిస్తే – వీటికి ప్రార్థనలు

పూజలు, ఆరాధన కన్న అనంతమైన, మహోన్నతమైన విలువ ఉన్నట్లు వారు భావిస్తారు.

పూజలనందుకునేది ప్రాణికదేవతలు

నేను ఇదంతా ఊరికే తమాషాకి చెపుతున్నా ననుకుంటారేమో. చాలా యథార్థమైన విషయం అని నేను హామీ ఇస్తున్నాను. యథార్థమైన ఒక దేవతామూర్తిని ఒక పీఠంపై కూర్చోబెట్టి, మీరు పూజిస్తున్నంతకాలం ఆ మూర్తి ఆ పీఠంపై వుండేటట్లు ఒప్పించగలిగితే, మీరు చేసే పూజలోని తమాషా అంతా ఆ మూర్తి చూస్తూంటుందే తప్ప ఎటువంటి తృప్తిని పొందదు. మీ పూజవల్ల అతను ఉబ్బిపోడు. సంతోషించడు. మహిమాన్వితుడు కాబోడు. అటువంటి భావనను మీరు దూరం చేసుకోవాలి. *ఆధ్యాత్మిక లోకాలకు, భౌతికలోకాలకు మధ్య ఒక పెద్ద సామ్రాజ్యం ఉంది. అందులో ప్రాణికశక్తులు* (vital beings) *రాజ్యమేలుతుంటాయి.* ఈ ప్రాణికజీవుల రాజ్యం నిండా పూజలు పునస్కారాలు నిండి వుంటాయి. ఈ జీవులు వాటివల్ల జీవిస్తారు వాళ్ళకు పూజలంటే మహాసంతోషం. ఇవి వాటికెంతో విలువను ఇస్తాయి. ఏ శక్తికి ఎక్కువమంది భక్తులు, నమ్మకస్తులు, భజనపరులు ఉంటే ఆ శక్తి అంత ఎక్కువగా ఆనందపడుతుంది. గర్వాతిశయంతో పొంగిపోతుంది. అటువంటి పూజల్ని దేవతలెందుకు హర్షిస్తారు? నిజమైన దేవతలకు, అనేక మానవలోపాలను తమలోకి స్వీకరించిన (overmind) దేవతలకు సైతం, ఆ లోపాలు ఉన్నప్పటికీ – ఉన్నతమైన చైతన్యం ఉంటుంది. వారికి ఈ పూజలు ఏమాత్రం ఆనందం ఇవ్వలేవు.

నిజమైన మంచితనంతో చేసిన ఒక సత్కార్యం, మేధస్సు నిస్వార్థం, సూక్ష్మ అవగాహన, చిత్తశుద్ధితో నిండిన ఆకాంక్ష – ఇవి వారి దృష్టిలో మతపరమైన ఉత్సవంకన్న అనంతమైన ఔన్నత్యం కలవి. వాటి విలువ అనంతం.

భయంకరమైన ప్రాణికశక్తులు

మనం పూజించే విగ్రహాల సంగతంటారా ఉదాహరణకు – కాళికాదేవి వివిధ రూపాలు! ఆ రూపాలకు భయంకరమైన

టిలో అలంకరణలు చేస్తారు. ఇలవేల్పుగా ఇళ్ళల్లోకూడ ప్రతి ష్ఠించుకుంటారు. ఆ రూపాలనిండా భయంకరమైన ప్రాణికశక్తి ఉంటుంది! తమ ఇళ్ళల్లోవున్న కాళిని చూసి భయంతో గడగడ వణికిపోయిన వారినిగురించి నాకు తెలుసు. చిన్నతప్పు జరిగినా వణికిపోతారు. ఉపద్రవాలు వస్తే, వాటిని కాళి సృష్టించిందని భావిస్తారు. అది చాలా భయంకరమైన భావన. కాళికాదేవి శక్తి రూపాలు నాకు తెలుసు. వాటిని గూర్చి నాకు బాగా తెలుసు. అవన్నీ ప్రాణికశక్తులు, ప్రాణిక ఆకారాలు, మానవభావనలే వాటికి ఆ ఆకారాలు కల్పించినవి. ఏం రూపాలవి! అటువంటి భయానక వికృతరూపాలను మనుమలు పూజిస్తారన్న ఆలోచనే భరింపరానిది!

రాక్షసశక్తులకు బలైపోతారు

ఈ విషయాల దృష్ట్యా, భయం, గుడ్డిగా మూఢనమ్మకాలతో ఆ శక్తులకు అణిగి మణిగి వుండడం — ఇటువంటి మతవిశ్వాసాల ఆవరణం నుండి, కలుషిత వాతావరణంనుండి కొద్ది కాలం పాటు మనుమలు బయటపడడం మేలు. ఇటువంటి గుడ్డినమ్మకాలను ఆసరాగా తీసుకుని అసురశక్తులు ప్రయోజనం పొందుతాయి, పొందుతున్నాయి. ఇటువంటి గ్రుడ్డివిశ్వాసాలను తిరస్కరించడం, వాస్తవికదృష్టిని పెంపొందించుకోవడం — మనుష్యులను మూఢ నమ్మకాల విషవలయంనుండి విముక్తం చేయడానికి అనివార్యం కాగలదు. ఈ మూఢనమ్మకాలనుండి బయటపడినప్పుడు, బ్రహ్మాం డమైన వికృతప్రాణికశక్తులకు దాసోహం అంటూ క్షుద్రపూజలు చేసే విధానంనుండి విముక్తమైనప్పుడు మాత్రమే ఎవరైనా నిజ మైన ఆధ్యాత్మిక శిఖరాల నధిరోహించగలరు. అప్పుడే, ఆ ఉన్నత భూమికలలోనే నిజమైన దివ్యచైతన్యం, మహాసత్యం, మహాశక్తి, వైభవప్రాభవాలకు నిజమైన ఉపకరణం కాగలరు. వాటిని మాన వాళికి అందివ్వడంలో సహకరించగలరు.

ఎవరైనా ఉన్నతశిఖరాలు అధిరోహించడానికి ముందు ఈ రకమైన మూఢవిశ్వాసాలను, ప్రాణికశక్తుల పూజల్ని వదిలివేయ వలసిందే!

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

మతాలలో భయము, మూఢనమ్మకాలు, శకునాలు, అద్భుతాలు

శ్రీమాత ప్రవచనముల

అన్ని దేశాలలోను అన్ని మతాలలోను కొన్ని మూఢనమ్మక లుంటాయి. ఇవి మనుషుల అనుభవం మీద ఆధారపడిన కానీ సత్యములు కావు. ఒకే శకునం కొంతమందికి మంచి కావచ్చు, కొంతమందికి చెడు కావచ్చు. నల్లపిల్లి ఎదురయితే కొంతమందికి కీడు, మరి కొంతమందికి శుభం! జంతువులను బలి ఇవ్వటానికి ఈ మూఢత్వమే కారణం. — సంపాదకుడు

ప్రశ్న: మూఢనమ్మకాలు కేవలం మనుషులు ఆలోచించిపెట్టుకున్న నియమాలేనా?

> *మూఢనమ్మకాలు స్థానికంగా ఏర్పడిన విషయాలు*

కావు. నియమాలు కావుగాని మానసిక రూపకల్పనలు (mental formations) సాధారణంగా ఒక అనుభవంద్వారా ఒక మూఢనమ్మకం ఏర్పడుతుంది. ఉదాహరణకు, యూరోపు దేశంలో "నిచ్చెన క్రిందుగా నడవ కూడదు, అది దురదృష్టానికి హేతువవుతుంది" అని చెపుతారు నిజానికి ఎవరో ఒకరు నిచ్చెన క్రింద నడుస్తుండగా అది జారి అతనిమీద పడివుండవచ్చు. ఆ విధంగా ప్రారంభమై అదే అనేక సార్లు సంభవించి ఒక నమ్మకంగా ఏర్పడవచ్చు. ఎందువల్ల నంటే, నిచ్చెన సరిగా పెట్టకుండా దానికింద నడిచినప్పుడు అది ఏ క్షణంలోనైనా పడవచ్చు. అదే దురదృష్టం. ఈ రకమైన మూఢ నమ్మకాలు అనేకం. స్థానికమైన ఈ మూఢనమ్మకాలు దేశానుగుణంగా ఏర్పడతాయి. అంతేకాకుండా వివిధ దేశాలలోని మూఢ నమ్మకాలు పరస్పర విరుద్ధాలుగా కూడా కనబడుతాయి. కొన్ని దేశాలలో నల్లపిల్లిని చూస్తే విపత్తు వస్తుందంటారు. మరికొన్ని దేశాలలో అది అదృష్టహేతువంటారు. నీవు ఈ రెండింటినీ సమన్వయించి చూస్తే, ఏమీ జరగదనే నిశ్చయానికే వస్తావు. అన్ని

మూఢనమ్మకాలూ ఒకానొక అనుభవంవల్ల స్థానికంగా, అప్పుడప్పుడు ప్రత్యేకమైనవిగా ఏర్పడి మానసిక నియమాలుగా తయారౌతాయి. అవి మానసిక రూపకల్పనలే కాని నియమాలు కావు.

కొన్ని నిబంధనలు పారిశుద్ధ సూత్రాలు

ఇదిగాక, మతనిబంధనలనేవి ఉంటాయి: ఇవన్నీ పారిశుద్ధ్య సూత్రాల దృష్ట్యాగాని, వైద్యరీత్యాగాని ఏర్పడి మతనిబంధనలుగా మారుతాయి. జనులు వాటిని పాటించేటట్లు చేయాలంటే అదే మార్గం – "నీవు ఈ విధంగా చేయాలి, ఆ విధంగా చేయాలి" అని భగవంతుడు చెప్పినట్లుగా చెప్పాలి. లేకపోతే చాలామందికి నచ్చదు. దానిని పాటించరు. భోజనానికి ముందు చేతులు కడుక్కోవటంవంటి చిన్న విషయాలు దగ్గరనుంచి ఈ విధంగానే చెప్పాలి. వైజ్ఞానిక నాగరికత లేని దేశాలలో భోజనసమయమున చేతులు కడుక్కోవటం నిజానికి శుభ్రతకోసమై ఉంటుందని కొందరు గుర్తించారనుకోండి. వారు దానిని మతసూత్రంగా చేసి, చేతులు కడుక్కోకపోతే భగవంతునికి అపచారమని చెప్పిఉండకపోతే, ప్రతివారూ "ఈ రోజు వేళ మించిపోయింది, తొందరగా ఉంది, రేపు కడుక్కుంటాను" అని అంటారు. కాని ఈ విధంగా చెపితే, భగవంతుడు ఆగ్రహించడంవల్ల ఏదో చెడు జరుగుతుందనే భయం వారిలో ఏర్పడుతుంది. ఇదికూడా ఒక మూఢనమ్మకమే.

*

జంతుబలికి కారణాలు

అన్ని మతాలలోను కొన్ని విధులు, నిషేధాలు చోటు చేసుకున్నాయి. అయ్యో ఇలా చేయకపోతే ఎలా అనే భయం ఉంటుంది. నేను 12 కోడిపిల్లలని బలి ఇవ్వకపోతే ఉపద్రవం సంభవిస్తుందేమో, రాబోవు 12 నెలలు నరకం అనుభవిస్తానేమో, నా పిల్లలకి జబ్బు చేస్తుంది. ఉద్యోగం ఊడిపోతుంది. తిండికి డబ్బులేక పస్తు పడుకోవలసివస్తుంది. ఇంత అవస్థపడే బదులు వాళ్లు చెప్పినట్లు ఆ కోళ్లను బలి ఇస్తే సరిపోతుంది కదా. అయితే అది జీవ

లను చంపాలనే ఉద్దేశంతో కాదు. క్రూరత్వంవల్ల కాదు. అజ్ఞానము, అచేతనల వలన అలా చేస్తారు.

*

ఈడెన్ గార్డెన్‌లో ఆపిల్ తిన్న వృత్తాంతము

క్రైస్తవమతములో భయంగూర్చి ఒక సూక్తి చెబుతారు. ఈడెన్ తోటలో ఆపిల్‌పండును ఎవరైన కోసి తింటే వారికి భయం పట్టుకుని పీడిస్తుందని ఆ మతం చెబుతుంది. అంటే జ్ఞానంతోపాటు భయం వచ్చిందని, భూమిపై ఈ భయమే మానవాళి జీవితాలను శాసిస్తుందని ఆ మతం అంటుంది. ఇక్కడ నేను ఈ వాదాన్ని తిరిగి చెబుతున్నాను. మరి జంతువులకుకూడా భయం ఉంటుంది కదా! అవి ఏ పాపం చేయలేదే. ఆపిల్‌పండును తిన లేదే. కాబట్టి వాటికి భయం ఉండకూడదు మరి! నిజానికి అజ్ఞానపూరితమైన, సహజాతంతో కలిసిన మిశ్రమ చేతనే ప్రమాదానికి దోహదమౌతుంది. పరిష్కారం దానికే తెలియదు. కాని భగవంతుని దివ్యకార్యాన్ని ప్రతిఘటించే అసురశక్తులు, ప్రాణికజగత్తులోని శక్తులు ఈ భయాన్ని విస్తృతస్థాయిలో ఉపయోగించుకుంటాయని మాత్రం నిశ్చయంగా చెప్పవచ్చు. ఈ భయం ఆసరాగా అవి మానవులను గట్టిగా పట్టుకుని ఆడిస్తాయి. అంతే కాదు. రాజకీయాలు, మతాలు కూడ ఆ కోవకు చెందినవే. మృత్యుభయాన్ని కల్గించి, జీవితం ముగిసిన పిమ్మట జరిగేదానిని గూర్చి భయపెట్టి, తాము ప్రవచించే శాసనాలు కనుక గుడ్డిగా అనుసరించకపోతే మరణానంతరం సంభవించే ఉపద్రవాలను గూర్చి భయపెట్టి కొన్ని మతాలవారు వారిని నమ్మే ప్రజల్ని లోబరుచుకుంటారు.

*

ప్రజలను నమ్మించేదుకే మిరకిల్స్

సాధారణ మానవులు మాములుగా దైవికశక్తులతో సంబంధము లేనివారగుట, దివ్యచేతన యనేమో ఎఱుగని కారణమున, గురువులనుండి భౌతిక రుజువులను గోరుదురు. ఈ విధమైన అభ్యర్థనల పైననే సర్వసామాన

ముగా అన్ని మతములు స్థాపించబడినవి. నిర్మొగమాటముగా చెప్పవలయునన్న, ఆధారము 'రాజకీయ' కారణములే. మతస్థాపకులు అనేక అద్భుతములు (miracles) చేసిరని మతముల పునాదులలోనే నిక్షిప్తము చేసిరి. మొరటుగా అమాయకులైన ప్రజలలో ప్రచారము చేసి, అద్భుతములయందు రుచి కల్పించిరి. దైవిక శక్తిని నిరూపించుకొనుటకు అద్భుతములు చేయవలసిన అవసరమును ప్రజలు కల్పించిరి.

అనువాదం: ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి, ఎ. ప్రభావతి; ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి; యజ్ఞన్న; పాలా వెంకట సుబ్బయ్య (శ్రీమాత శతజయంతి ప్రచురణ 7)

స్వర్గనరకములు మతముల కల్పనలు

శ్రీమాత ప్రవచనములు

పుణ్యం చేసిన వారందరు స్వర్గానికి, పాపాత్ములందరు నరకానికి వెడతారనే నమ్మకం అన్ని మతాలలోను పాతుకుపోయి వున్నది. సామాన్యప్రజను భయపెట్టి వాళ్లమీద పెత్తనం చలాయించేందుకు మతాచార్యులు కూడ ఈ నమ్మకాన్నే ప్రోత్సహించారు. ఇది ఎంతవరకు నిజం అనేదే ప్రశ్న. మానవుడు ఒక విషయాన్ని గురించి ఊహాచిత్రములు కల్పించుకొని, సూక్ష్మలోకాలలో వాటికి ఆకారాలను కూడ సృష్టించగలడు. స్వర్గనరకాదులన్ని ఈ కోవకు చెందినవే. — సంపాదకుడు

(ఒక పాప) మరణించిన తర్వాత మనుష్యులు ప్రాణికలోకానికి వెడతారన్నారు కదా. మరి పుణ్యం చేసుకున్నవారు స్వర్గానికి వెళ్ళరా?

నీ వనే స్వర్గం ఎక్కడుంది? నీ కివన్నీ ఎవరు చెప్పారు? స్వర్గం, నరకం మొదలైన వాటన్నిటి గురించి నీకు ఎవరు

చెప్పారు? వాటిని గురించి కాదు నేను చెప్పేది. నీవే పుస్తకంలో నుంచి అయినా చదివావా?

ఊరికే వాటిని గురించి విన్నాను.

ఎవరు చెప్పారు?

ఎవరు చెప్పారో గుర్తు లేదు.

మతముల నీతి బోధలు

సాధారణంగా మంచిపనులు చేయడానికి ప్రోత్సాహం కోసం మతాధికారులే ఆ విధంగా చెపుతారు. చెడ్డవారికంటె మంచివారి జీవితం ఎక్కువ సుఖంగా ఉండదన్న విషయం అందరికీ తెలిసినదే. ఎక్కువ దైవచింతన లేనివారు, "నేనుమంచిగా ఉండాలని ఎందుకు కష్టపడాలి? చెడ్డగానే ఉండి సుఖంగా జీవితం గడుపుతాను" అనుకుంటారు. మంచి చాలా రకాలు. ఒక్కొక్కసారి మంచికోసం కష్టపడితే తగిన ప్రతిఫలం ముంటుందని వీరికి బోధపరచడం చాలా కష్టం. అందువల్ల, మరీ అజ్ఞానంగా ఉండేవాళ్ళకి కూడా తెలియడానికని, "అదంతా కడు సులభం. నీవు విధేయుడవై, మంచిగా, స్వార్ధరహితంగా, మంచిపనులు చేస్తూ, మేము చెప్పిన ఆచారాలను పాటించావంటే, దేవుడు మెచ్చి, చనిపోయిన తర్వాత నిన్ను స్వర్గానికి పంపుతాడు. ఒకసారి సత్సంకల్పం ఉండీ, వేరొకసారి లేకా, ఒకసారి మంచిపనులు చేసీ మరొకసారి చెడు పనులు చేసీ, నీ గురించే ఎక్కువ ఆలోచిస్తూ ఇతరుల సంగతి పట్టకుండా ఉంటే, ఇంకొక అనుభవం కోసం "పర్గెటరీ"[2] కి వెళతావు. నీవు పూర్తిగా చెడ్డవాడివై, ఎప్పుడూ ఇతరులకు హాని చేస్తూ, ఎవరిమంచీ తలవక అన్నీ చెడ్డపనులే చేస్తుంటే, ముఖ్యంగా మేము చెప్పిన ఆచారాలు పాటించకపోతే, సూటిగా శాశ్వత నరకానికి వెళ్లి అక్కడే ఉండిపోతావు" అని చెపుతారు.

నరకజీవితం శాశ్వతమా?

నేను విన్నవాటన్నిటిలోకీ విచిత్రమైనది ఇది. శాశ్వత నరకం అనే ఒక లోకాన్ని వారు సృష్టించారు. అంటే, నీ వొకసారి నర

---

[2] స్వర్గానికి వెళ్ళే జీవులకు పాప ప్రక్షాలన గావించే లోకం

కానిక వెళిత ఇక అక్కడె శాశ్వతంగా స్థిరపడతావు. శాశ్వత మంటే అర్థమైందా? నిన్ను చిత్రహింస పెట్టి కాలుస్తారు. (వేడి దేశాలలో అయితే కాలుస్తారు, శీతలదేశాలలో మంచులో శరీరాన్ని గడ్డకట్టిస్తారు) ఆ స్థితి శాశ్వతం.... అది అంతే! నీకివన్నీ ఎవరు బోధిందారో తెలియదు. కాని, ఇవన్నీ జనులను లొంగదీయడా నికి, అదుపులో పెట్టడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు.

అన్ని బోధలూ ఈ విధంగానే ఉంటాయని కాదు. ఇటు వంటి విషయాలు లేని మతాలున్నాయి. అయినప్పటికీ, స్వర్గాన్ని గురించి ఊహాకల్పనలూ, వర్ణనలూ ఎవరైనా చేయవచ్చు. ఎందు వల్లనంటే, అత్యద్భుతమై, సుఖదాయకమై, ఆనందం వెల్లివిరిసే ప్రదేశాన్ని కదా స్వర్గం అంటారు. కాని అది నీవు ఏ మతానికి చెందినవాడివనే దానినిబట్టి ఉంటుంది. కొంతమంది ఉద్దేశ్యం ప్రకారం, స్వర్గం అంటే ఏమీ చేయకుండా భగవంతుని కీర్త నలు పాడుకుంటూ ఉండడమే – కాని, చివరకు అది విసుగు కలిగించకమానదు. ఏమైనప్పటికీ, అక్కడ వాద్యగానాలతో కాలం గడుపుతావు. దీనికి విరుద్ధంగా ఇంకొకరకపు స్వర్గంలో, నీవు జీవించి యుండగా అనుభవించని రకరకాల సౌఖ్యాలను పొందు తావు. ఇంకొన్ని స్వర్గాలలో, నీవు నిరంతర ధ్యానంలో నిమగ్ను డవై ఆనందాన్ని అనుభవిస్తావు. కాని, ధ్యానంలో ఉత్సాహం లేనివారికి ఇది నచ్చదు. ఈ విధంగా మతాచార్యులు అన్నిరకాల స్వర్గాలనూ సృష్టించారు. దానివల్ల మానవులు నిజంగానే బుద్ధి కలిగి ఈ ఆచారాలన్నీ పాటిస్తారని వారి ఉద్దేశ్యం.

ఊహాకల్పనలు భ్రమలు

అద్భుతమైన మానవుని ఊహా కల్పన, సృజనాత్మక శక్తుల మూలంగా, స్వర్గధామాలవంటి ప్రదేశాలనేకం ఈ ప్రపంచంలోనే ఏర్పడ్డాయి. అదే విధంగా నరకాలూ, "పర్గెటరీ" లూ రూపొందాయి. కేవలం శూన్యంలోనుంచి మానవుడు తాను ఊహించినవన్నీ సృష్టించగలడు. నీ చైతన్యం వికాసం పొందితే వీటిలోనుంచి బయటుపడగలవు. లేకపోతే నీవు జీవించి ఉండగానే ఏర్పరచు కున్న నమ్మకంతో కట్టుబడిపోతావు. అదికూడా జీవితమేనని నీవు

చెప్పవచ్చుగాని, అది భ్రమతో కూడినది, చాల పరిమితమైనది. ఆ విధంగా ఆలోచించేవారుమాత్రమే దానిని నమ్ముతారు. ఇంకో విధంగా ఆలోచించడం మొదలుపెడితే నీకది తటస్థించదు. నీవు అందులోనుంచి బయటపడవచ్చు. అందులోనుంచి ఎవరినైనా ఆ విధంగా బయటికి లాగితే, ఇవతలకు వచ్చిన వెంటనే తాను కల్పించుకున్న భ్రమలో తాను ఎలా చిక్కుకొనిపోయినదీ అతను తెలుసుకుంటాడు.

మానవునికి సృజనాత్మకశక్తి అధికం. తన ప్రతిరూపంలో తనలోని లోపాలే వారిలో కల్పించి, భారీఎత్తున అధికశక్తితో పనిచేసే దేవతలను సృష్టించాడు. వాటి ఉనికి సాపేక్షికమైనప్పటికీ, నీ ఆలోచన మాదిరిగానే ఒక ప్రత్యేకమైన ఉనికికూడా వాటికి ఏర్పడుతుంది.

నువ్వు స్వర్గలోకాన్ని గురించి అడిగావు కదా. అది అసలు లోకముయొక్క వికారరూపము. అజ్ఞాననేత్రానికి ఈ వికారరూపమే గాని మూలరూపము కనబడదు.

చైత్యజ్ఞానంతో ఏకత్వము

అలా కాకుండా, నీవు కనుక చైత్యపురుషుని (psychic being) చైతన్యంతో ఏకమైనట్లయితే మరణించినప్పుడు చైత్యపురుషుని జ్ఞానంతో ఉంటావు. చైత్యపురుషుడు చైత్యలోకానికి (psychic world) మరలిపోతాడు. చైత్యలోకం అంటే ఆనందము, శాంతి, నిశ్చలనీరవత, జ్ఞానవికాసమూగల లోకం. నీవు దీనిని స్వర్గమన్నా పర్వాలేదు. నీవు నీ చైత్యపురుషునితో ఎంతగా తాదాత్మ్యం చెంది ఉంటే, అంతగా నీవు తత్సంబంధమైన జ్ఞానం కలిగి, దానితోడి ఏకత్వమున మనగలుగుతావు. అది అమరమగుటచే, స్వకీయమైన అమరక్షేత్రమందది పరిపూర్ణ, సౌఖ్యవంతమైన జీవితాన్ని పొందడంకోసమో లేక విశ్రాంతి తీసుకోడం కోసమో, ఆ క్షేత్రానికి నిర్గమిస్తుంది. ఆ చైత్యపురుషునితో ఏకత్వజ్ఞానం నీకుంటే, నీవు కూడా, శరీరం నశించినప్పుడు, చైత్యలోకపు పరమానందస్థితియందు విశ్రాంతి తీసుకోడానికై చైత్యపురుషునితోపాటుగా వెళ్ళగలవు.

నీవు ప్రాణకోశంలోనే, ప్రాణికమైన కోరికలతో కనుక జీవితం గడిపినట్లయితే, మరణించగానే ప్రతి కోరిక నెరవేర్చబడేందుకోసం ఎక్కడో ఒక చోట ప్రయత్నిస్తుంది. ఉదాహరణకు, తన ధనంమీదే దృష్టిపెట్టుకొని పిసినారి మరణిస్తే, ధనాపేక్షగల అతని ప్రాణికాంశ ఆ ధనాన్నే అంటిపెట్టుకొని ఎవరూ తీసుకొనిపోకుండా చూస్తుంది. ఎవరికీ కనిపించకుండా అక్కడే కనిపెట్టుకొని, ధనానికేమైనా జరిగితే బాధపడుతుంది.

*

ప్రశ్న: నరకలోకం ఎంతవరకు నిజం?

అది ప్రాణికసీమలో ఉంటుంది. మానవుడు తన ఊహాలతో నిర్మించుకున్న లోకము.

*

మానవులు కల్పించుకొన్న లోకములు

ఈ అదృశ్యసీమలలో మానవ మనస్సుచే రూపొందించబడిన లోకములు కొన్ని ఉంటాయి. మనిషి కోరుకున్నదంతా అచ్చట దొరుకుతుంది. నువ్వు ఏది కోరుకుంటే అది దొరుకుతుంది. నరకము, స్వర్గము, పాపవిమోచనాలోకము (purgatory) ఇవన్నీ కూడా ఈ కోవకు చెందినవే – ఒక్కొక్క మతము ఒక్కొక్క ప్రత్యేకరూపాన్ని యిచ్చినప్పటికి మూలంలో ఒకటే. భౌతికప్రపంచంలోని వస్తువులకు ఇక్కడ ఎలాంటి ఉనికి ఉంటుందో ఆ లోకంలోని వస్తువులకు అక్కడా అంతే.

వాటి నిజస్వరూపము

ఈ భ్రమనుండి తొలగిపోయి వాటి నిజ స్వరూపాన్ని చూడాల్నంటే నువ్వు అంతరంగిక విముక్తిపొందాలి. నీకు చేతనా మార్గదృష్టి, సత్యాదర్శనము కలగాలి. ఉదా: ఈ భూలోకం సంగతే తీసుకొందాం. నువ్వు ముట్టుకొని చూడగలిగే వస్తువులే నిజమని నమ్ముతావు. ముట్టుకోలేని అమూర్తవస్తువులను గురించి నీకు తెలియదు. ఇదే న్యాయం ఆ లోకానికి గూడా వర్తిస్తుంది. మరణించేటప్పుడు స్వర్గానికి వెళ్తున్నామనుకొనే వాళ్లు స్వర్గ

లోకానికే వెడతారు. నరకమనుకుండే వాళ్లు నరకానికే వెళ్తారు. ఆ లోకాలు నిజంగానే ఉన్నాయని వాళ్లు భ్రమపడతారు. ఇంత కంటే నిజమైన యథార్థమైన లోకం మరొకటి ఉంటుందని వాళ్లకి నచ్చచెప్పడం చాలా కష్టం.

*

నమ్మకం మీద ఆధారం

స్వర్గం, నరకం ఎంతవరకూ నిజాలు? ఔను. కాదు. అవి ఉన్నాయనీ చెప్పవచ్చు, లేవనీ చెప్పవచ్చు!

మానవమనస్సు ఓ గొప్ప సృష్టికర్త. తన భావనాశక్తి వలన ఒక మానసికరూపమును సృష్టించగలదు. ప్రాణికరూపమును సృష్టించగలదు. సూక్ష్మభౌతికరూపమును సృష్టించగలదు. దీని అర్థం ఏమిటి? మనిషి ఒక దానిని గురించి గాఢంగా ఆలోచించినట్లయితే దానికి రూపకల్పన చేయగలడు. అది నిజంగానే ఉన్నది అనేటంత స్పష్టంగా కనబడుతుంది. మతగాథలలో నమ్మే వారికి నరకము, స్వర్గము వాళ్ళు ప్రత్యక్షంగా అక్కడికి వెళ్ళి నివసించగలిగిన అనేకమైన యితరలోకములు ప్రత్యక్షంగా ఉంటాయి. మరణానంతరం వాళ్ళు వెళ్ళి కొద్దికాలమో, ఎక్కువ కాలమో అక్కడ వుండవచ్చు. కాని ఒక విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. ఆ లోకాలకు నిత్యత్యం లేదు. అవి శాశ్వతాలు కావు. కేవలం మనస్సు తయారుచేసిన రూపములు – అంతే.

అనువాదం: ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి, ఎ. ప్రభావతి
(ప్రశ్నోత్తరములు - 1953); ఆర్.ఎల్.ఎన్.శాస్త్రి

జ్ఞానాన్ని కొన్ని నియమాలతో పరిమితం చేసి జన సామాన్యానికి అందుబాటులో చేసింది మతం. కాని ఎప్పటికి ఈ అజ్ఞానాన్నే పట్టుకొని ఉండటం తగదు.

శ్రీమాత రచనల నుండి

శ్రీమాత ప్రవచనములు

'బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్య' అనే భావం అన్ని మతాలలోను, అన్ని దేశాలలోను ప్రబలియున్నది. ముఖ్యంగా భారతీయులకు యుగాలలో జీర్ణించి వున్నది. ప్రాపంచికజీవితం దుఃఖభాజకము. దీనిని విసర్జిస్తే పైలోకాలలో సుఖసంతోషాలు వుంటాయి. కాని నువ్వు ఒక విషయాన్ని మరచిపోతున్నావు. ఈ సృష్టి భగవంతుని సృష్టి – ప్రస్తుతం అచేతనా భూయిష్టమై క్షుద్రశక్తుల పరిపాలనలో వున్నది. ఇక్కడి బాధలకు కారణం ఆ క్షుద్రశక్తులే. అసలు సమస్యకూడ యిదే. ఈ సమస్య ప్రపంచాన్ని విడిచిపోవటంవలన తీరేది కాదు. ఈ క్షుద్రశక్తుల బారినుండి ఈ ప్రపంచాన్ని విడిపించాలి. ఎప్పుడైతే నువ్వు ఉన్నతంగా దివ్యశక్తులను ఆహ్వానించి వాటి అభివ్యక్తికి నీవొక సమర్థవంతమైన పాత్రగా మలచుకొందువో అప్పుడు ఇక్కడి బాధ అంతా కూడ ఆనందంగా మారుతుంది.

– సంపాదకుడు

"A Power greater than that of Evil can alone win the Victory. It is not a crucified but a glorified body that will save the world".

పరలోకవాదన తప్పు

1957 నూతనసంవత్సరానికి యిది నేనిచ్చిన సందేశం. ఈ ప్రపంచం పట్ల అజ్ఞానం మతాన్నిబట్టి, దేశాన్నిబట్టి వేరువేరు రూపములను పొంది ఉండవచ్చును. ఈ అజ్ఞానాన్ని తొలగించేందుకే నేనీ సందేశాన్నిచ్చాను. భారతదేశంలో కూడా ఈ పరలోకవాదన ప్రబలివుంది. ఈ ప్రపంచం అంతా ఒక మాయ, ఒక మిథ్య కనుకట్టి ఈ పాంచభౌతికశరీరం కూడా అంతే. 'ప్రాపంచిక జీవితం దుఃఖప్రదము' అని భావించుటవలన శత్రుశక్తులను, అసురులను మనం ఆహ్వానిస్తున్నామన మాట. ఈ లోకంలోకి ఆహ్వానించి

"రండి రండి" ఇక్కడ మీరు విజృంభించండి అని ద్వారములు తెరచి ఈ ప్రపంచాన్ని వాళ్ళ కప్పజెప్పుతున్నామన మాట. అవి విజృంభించి యిక్కడ విచ్చలవిడిగా స్వైరవిహారము చేయవచ్చని కూడ శ్రీఅరవిందులు మనలను హెచ్చరించారు.

విరోధులకు స్థావరం

దీని పర్యవసానం ఏమిటి? నువ్వు ఈ లోకాన్ని వదిలేసి ఎక్కడోవున్న దూరలోకాల్లోకి అమూర్తలోకాల్లోకి వెళ్ళిపోయావనుకో అప్పుడు ఏమౌతుందో తెలుసా? నీ విరోధులకు యిక్కడకు వచ్చి ఈ లోకాన్ని జయించేందుకు స్థావరాన్ని కల్పిస్తున్నావు. మనిషి సర్వమును త్యజించి నిర్వాణంలోకి వెళ్ళిపోతాడు. ప్రపంచ మందెల్లెడల యిటువంటి వేదాంతమే ప్రబలియున్నది.

భూలోక జీవితపు పరివర్తనము

నేటి ప్రపంచదుస్థితికి ఇదే కారణం ఆత్మబలంతో ఈ విరోధుల నెదుర్కొనే బదులు మనిషి ఇక్కణ్ణుంచి పలాయనం చిత్తగిస్తున్నాడు. దీనివల్లనే ఇక్కడ ముప్పు వాటిల్లుతోంది. ఇది సరి కాదు. ఆధ్యాత్మికశక్తితో దుష్టశక్తులను ఎదుర్కొని వాటిని జయించాలి. మానవజీవితాన్ని పూర్తిగా పరివర్తింపగల మహాశక్తిని సంపాదించాలి. నువ్వు ఒక సంగతి మట్టుకు గుర్తుంచుకోవాలి. *దుష్టశక్తులు ఎక్కడ విజృంభిస్తున్నాయి? ఇక్కడే గదా! ఈ భూలోకంలోనే గదా! ఈ జీవితాన్ని వల్లకాదని దానిని త్యజించి పైకెక్కడికో వెళ్ళిపోయి అక్కడ వుండి శక్తిని, జ్ఞానాన్ని సంపాదించడం కుదరదు. నీ పోరాటాన్ని 'ఇహైవ' యిక్కడే సలపాలి. భూలోక చైతన్యాన్ని పరివర్తింపచేయాలి. ఈ విశేషకార్యము అతిమానసము (supramental force) వలననే సాధ్యము. నీ తపస్సువలన దానిని నీలోకి స్వీకరించాలిగాని నిర్వాణం, నిర్వాణం అంటూ ఎక్కడికో పారిపోకూడదు.*

కాబట్టి వైరాగ్యము, సన్యాసము నీకు విజయం చేకూర్చలేవు. ఆధ్యాత్మికానందం (delight) మాత్రమే దానిని సమకూర్చగలదు. ఈ ఆనందము వట్టి శూన్యము కాదు. అది ఆనందఘనము.

శక్తికి సహనానికి పట్టుదలకి ధైర్యానికి మారుపేరు. ఒక్క అతి మానసమే దానిని సమకూర్చగలదు

*

దుఃఖానికి కారణాలు

దుఃఖానికి కారణం అజ్ఞానమే. దేని యొక్క అజ్ఞానము? ఏకత్వము, సాయుజ్యము, తాదాత్మ్యముల అజ్ఞానము.

సృష్టి ఎప్పుడైతే సృష్టికర్తనుండి వేరైపోయి ఆయన స్పర్శను కోల్పోయిందో ఆ క్షణంనుంచి అజ్ఞానమే యిచ్చట రాణిస్తోంది దుఃఖమే దాని పర్యవసానము.

ఆంతరంగికానుభూతి పొంది, దైవంతో సాన్నిధ్యమును పొందిన వెంటనే ఈ దుఃఖం మాయమైపోతుంది. అయితే మరో విచిత్రమైన వాదన బయలుదేరింది. సృష్టికి కారణం ఈ ఆనందం బదులు కామన (కోరిక) ట. ఇటువంటి పెద్దమనుష్యులు ఒకళ్లు కాదు. ప్రపంచంలోని మతాలన్నీ కూడా దాదాపు యిదే విధంగా బోధిస్తున్నాయి ముఖ్యంగా బౌద్ధుల వాదన యిదే. కోరిక చెడ్డది గనుక యి కోరికను వదిలేసి మళ్లి పెకెళ్ళిపోవడం ఒక్కటే విముక్తట!

కాని యీ వాదన చాలా పెద్ద తప్పు విముక్తిపొంది ఆత్మజ్ఞానాన్ని పొందేందుకు మంచిమార్గములనే సూచించారు బాగానే వున్నది అయితే యీ ప్రపంచం చెడ్డది ఈ జీవితం పాపభూయిష్టం ఇది కోరికవల్ల జనించింది. కాబట్టి నీ యావచ్ఛక్తిని ఉపయోగించి సాధ్యమైనంత త్వరలో ఈ లోకాన్ని వదిలి పారిపోవాలి అనే ఉద్దేశ్యము మానవ చరిత్రలోని ఒక కడుశోచనీయమైన ఘట్టము

ఒకానొకప్పుడు ఈ విధమైన బోధనవలన ఉపయోగం వుండియుండవచ్చును. *అయితే దానికిప్పుడు కాలం తీరిపోయింది. ఇంకా దానినే పట్టుకొని వేళ్ళాడటమెందుకు? ముందుకుపోయి మౌలికమైన సత్యాన్ని పట్టుకోవాలి. సృష్టిలోని ఆనందాన్ని చవిచూడాలి. దైవంతో తాదాత్మ్యంచెంది దానిని క్రిందికి తీసుకొని వచ్చి అభివ్యక్త పరచాలి.*

అతిమానస ఆవిర్భావము

ఇదీ భూలోకంలో యిప్పుడు మనం చేయవలసిన కర్తవ్యం. పూర్వపు ఆధ్యాత్మిక భావాలను త్యజించాలి. సరికొత్త మార్గ ములపై పయనించాలి. నూతన ఆవిర్భావమునకు ద్వారములను తెరవగల అతిమానససిద్ధిని (supramental realisation) సంపా దించుకోవాలి. అందుకనే నేను మీకు ఆనందము (delight) నిజ మైన, అసలైన దివ్యానందం ఒక్కటే (divine delight) మనకు విజయమును చేకూర్చగలదని నొక్కి వక్కాణిస్తున్నాను. అయితే ఈ ఆనందం ఏమిటి? దాని స్వరూపం ఏమిటి? శ్రీఅరవిందులు దాన్ని గురించి మొదటినుంచి మనలను హెచ్చరిస్తూనే ఉన్నారు. నువ్వు ప్రాపంచిక భోగములను అధిగమించినపుడే ఆ ఆనంద మును పొందగలవు. ఆనందము (delight) అభివ్యక్తమైనప్పుడే bliss అంటే ఏమిటో నీకు తెలుస్తుంది. *నువ్వు మామూలుగా పొందే సుఖసంతోషములతో దానిని పోల్చేవు జాగ్రత్త. వీటిని నీవు పూర్తిగా పరిత్యజించినప్పుడే ఈ delight, bliss అంటే ఏమిటో అర్థమవుతాయి.*

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్.శాస్త్రి

శ్రీఅరవిందులు ఒక మతాన్ని బోధించారా?

శ్రీమాత ప్రవచనములు

శ్రీఅరవిందులు ఒక నూతన ప్రవక్తయా? నేటివరకు వచ్చిన మహాత్ములందరు సరికొత్త మతాలను స్థాపించడమో లేక పాత మతాలను సంస్కరించటమో చేయటంవలన సాధారణప్రజలలో ఇటువంటి అనుమానం కలగవచ్చు. వారి ఉద్దేశ్యంలో మతమే మానవుల పరమావధి. అంతకుమించిన సత్యము వారి ఊహా కతీతమైన విషయం. శ్రీఅరవిందులు మతాల కతీతమైన ఒక నూతన సత్యాన్ని ఆవిష్కరించారు. దీనిని మామూలు మత ములవలె కొన్ని సూత్రములతోను, నిబంధనలతోను బిగించుట

అసంభవము. భూలోకమును పరివర్తనము గావించి దివ్యీకరించుటయే దాని లక్ష్యము. — సంపాదకుడు

ప్రశ్న: చాలామంది శ్రీఅరవిందుల బోధలు ఒక నూతనమతమని అంటారు. మీరు అంతేనా?

శ్రీఅరవిందులు మతాల కతీతం

అలా చెప్పేటటువంటి వారు, తామేం చెబుతున్నారో కూడా తెలుసుకోలేని మూర్ఖులు. నీవు శ్రీఅరవిందులవారేం వ్రాశారో చదివితే, ఆయన రచనల ఆధారంగా ఒక మతాన్ని నిర్మించటం ఎంత అసంభవమో తెలుస్తుంది. ఎందుకంటె వారు ప్రతి సమస్యను, ప్రతి ప్రశ్నను అన్ని కోణాలనుంచీ మన ముందుంచుతారు. వాటిలోని సత్యాన్ని చూపుతారు. సత్యసిద్ధి కోసం, మానసికభావనల కవతల నీవొక సమన్వయాన్ని తెలుసుకోగలిగి, ఆలోచనాతీతస్థితిలోకి ప్రవేశించగలగాలని, శ్రీఅరవిందులు వివరిస్తారు.

మనం శ్రీఅరవిందులను గురించి మాట్లాడుతున్నప్పుడు, వారిది ఒక బోధననిగాని లేక నూతనవిషయ వివరణ అనిగాని అనే ప్రశ్నే తలెత్తదు. భగవంతుడు తనంతట తానుగా చేయు కార్యము. దాని ఆధారంగా ఒక మతాన్ని ఎలా స్థాపించగలం?.

మానవులదృష్టి సంకుచితము

కాని మానవులు దేనినైనా సరే మతంలోకి మార్చగల మూర్ఖులు. తమతమ సంకుచిత ఆలోచనకో, పరిమిత చర్యకో ఒక స్థిరమైన చట్రం యొక్క ఆవశ్యకత వారికంత ఎక్కువగా ఉంది. ఒక దానిని ఇది సత్యం, ఇది కాదు అని నొక్కి చెప్పకపోతే అది వారు తమ వాదనలోని లోపముగా భావిస్తారు. కాని శ్రీఅరవిందుల రచనలను చదివి అర్థం చేసుకున్న వారెవరికైనా, అలా నొక్కి చెప్పటం అసంభమవుతుంది. మతం, యోగం రెండూ ఒకే అస్తిత్వస్థాయికి చెందినవి కావు. అన్ని మానసిక అంధ

విశ్వాసాలనుండీ బయటపడినప్పుడే ఆధ్యాత్మికజీవితమనేది తానుం డవలసినంత స్వచ్ఛంగా ఉండగలుగుతుంది.

*

వైరాగ్యవాదన

శ్రీఅరవిందులు జన్మించేదాకా, మతాలు, ఆధ్యాత్మికశాఖలు ఎప్పుడూ గతంలోని వ్యక్తుల చుట్టూ కేంద్రీకృతమయ్యాయి. వారు ఈ భూమిమీది జీవితాన్ని కాదనటమే తమ 'లక్ష్యం' గా చూపుతూ వచ్చారు. కాబట్టి, నీవు కోరుకోవలసింది కేవలం రెంటిలో ఒకదానినే: 'ఈ' భూమి మీది జీవితం, దాని చుట్టూగల చిన్నచిన్న సుఖాలు, బాధలు, సంతోషాలు కష్టాలు, నీవు సరిగ్గా ప్రవర్తించకపోతే నరక యాతన, లేదా – ఇంకో ప్రపంచంలోకి తప్పించుకోవటం, స్వర్గం, నిర్వాణం, మోక్షం....

ఈ రెంటిమధ్యా పెద్దగా కోరుకోవటానికేమీ లేదు, రెండూ చెడ్డవే.

భారతదేశపు బలహీనతకు, పతనానికి ఇదే మౌలికమైన కారణమని శ్రీఅరవిందులు చెప్పారు. దేశంలోని శక్తినంతా పీల్చి వేయటానికి బౌద్ధం, జైనం, మాయావాదం చాలు.

కాని ఒకటి నిజం, పదార్థం కంటే భిన్నమైంది ఉంది అని ఇంకా భావించే ప్రదేశం, ఈ ప్రపంచంలో భారతదేశమొక్కటే.

ఈ భౌతికజీవితంనుంచి పారిపోవటంలో సత్యం లేదని శ్రీఅరవిందులు మనకు చూపారు. ఈ భౌతికజీవితంలోనే ఉండి, దానిని అధిగమించటం, దానిని దివ్యమయం చేయటం, దాని వలన దివ్యత్వం ఇక్కడ, ఈ భౌతికప్రపంచంలోనే అభివ్యక్త మవుతుందని మనకు శ్రీఅరవిందులు చూపారు.

*

తనను గురించి శ్రీఅరవిందులు

శ్రీఅరవిందులు ఒక మతాన్ని స్థాపించేందుకు రాలేదు

ఏదైనా ఒక మతాన్ని అభి వృద్ధిచేయటంగాని, వివిధ ములైన ప్రాచీనమతాలను

కలపటంగాని లేక ఒక నూతనమతాన్ని స్థాపించటంగాని శ్రీఅరవిందుల ఉద్దేశ్యం కాదు – ఎందుకంటే, ఇవన్నీ వారి కేంద్ర లక్ష్యంనుంచి దూరంగా తీసుకుపోతాయి. ఆయన యోగం ఏకైక లక్ష్యం అంతర్గతమైన ఆత్మాభివృద్ధి; సర్వభూతములలోను అధివసించే ఏకైకాత్మను కనుగొని మానసికంకంటే భిన్నమైన, ఉన్నతమైన చైతన్యాన్ని – మానవప్రకృతినే మార్పు చెందించి, దైవీకరణం చేయగల మహాచైతన్యాన్ని – ఆవిర్భవింపజేయుట.

అనువాదం: కాకుమాని తారానాథ్

మతముల భవిష్యత్తు

శ్రీమాత ప్రవచనములు

ఈ సృష్టంతా భగవంతుడు చేసినమాట నిజమేకాని ఆయన పూర్ణరూపాన్ని ఒకేసారి ఆవిష్కరింపజేయడుకదా! సృష్టికార్యము నిర్వహించుటకై ఆయన మెట్లుమెట్లుగా దిగివస్తాడు. ఇంతవరకు జరిగిన సృష్టంతా అధిమానసము (overmind) అనే స్తరము నుండి జరిగినది. శ్రీఅరవిందులు ఇంతకంటె పైనవున్న అతిమానసము (supermind) నుండి ఓ సరికొత్త సృష్టిని నిర్వహించుటకై అవతరించారు. మొదటిది మతములకే పరిమితమైనది. అతిమానసము మతముల కతీతము. ఈ అద్భుతమైన అతిమానససృష్టినే మనమిప్పుడు వీక్షించుచుంటిమి.

– సంపాదకుడు

ప్రపంచ పరివర్తనం

పూర్వకాలపు ఆధ్యాత్మికమనగా జీవితం నుంచి దివ్యసత్యంలోకి తప్పించుకు పోవడమే అని శ్రీఅరవిందులు చెప్పారు. దీనిని నేను కూడా చాలా సార్లు చెప్పడం జరిగింది. ఈ ప్రపంచాన్ని దాని ఖర్మ ఇంతేలే, దానిని ఎవరు బాగు చేయలేరు అని అలాగే వదిలేయడం.

అయితే, దానికి విరుద్ధంగా, మన క్రొత్త దర్శనంలో, జీవితాన్ని దివ్యమయం చేయడం, భౌతికప్రపంచాన్ని దివ్యప్రపంచంగా పరివర్తనం చేయడం జరుగుతుంది. ఇది చాలాసార్లు మళ్ళీమళ్ళీ చెప్పడం జరిగింది. కొద్దో గొప్పో అర్థం చేసుకోడం జరిగింది. అదే మనం చేయాలనుకునేదానికి మూలభావన. కాని ఇది, ఆలోచనాక్షేత్రంలో ఒక భావన ఉన్నంతవరకు వాస్తవానికి అది అంతకంటె ఎక్కువైందేమీ కాదు. అదివరకు ఉన్నట్లుగానే ఉండే పాతప్రపంచాన్ని కొంత మెరుగుపరచి కొనసాగించటం, విశాలం చేయటం కాగలదు.

నూతనసృష్టి ప్రభావము

కాని ఇప్పుడు జరిగింది, అది కాదు, కానే కాదు. ఇదొక సరిక్రొత్త సృష్టి. క్రొత్తప్రపంచం జనించింది, జనించింది, జనించింది. అది పరివర్తన చెందుతున్న పాతప్రపంచం కాదు. క్రొత్తగా జనించిన ప్రపంచం. మనం ఇప్పుడు రెండూ పెనవేసికొన్న సంధికాలంలో ఉన్నాము. పాతప్రపంచమూ, దాని వ్యవహారమూ అంతా ఇంకా నడుస్తూనే ఉంది. అయినప్పటికి ఈ నూతనప్రపంచం నిశ్శబ్దంగా, కనబడకుండా, నిరాడంబరంగా తెలియబడకుండా ప్రవేశిస్తోంది.

మతముల కాలం తీరిపోయింది

దీనిని గురించి ఇంకా ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఎవరూ దానిని గుర్తించలేదు. బాహ్యప్రపంచంలో దాని సాక్ష్యాధారాలేవీ కనబడవు. అయినా దాని పని అది చేసుకుపోతూనే ఉన్నది. దినదిన ప్రవర్ధమానమై అనతికాలంలో బాహ్యదృష్టికి కూడా అది గోచరిస్తుంది. నేటి ప్రపంచాన్ని శ్రీఅరవిందులు అధిమానస (Overmind) సృష్టి – అధిమానస లోకస్థులు చేసిన సృష్టి (age of the gods) అన్నారు. దీనినే మనం మతముల యుగం అంటాము. మానవుడు తన తెలివితేటలతో శోధించి పొందిన జ్ఞానమే లోకములో మతముల రూపంలో ఆవిష్కారమైంది. అయ్యది పైలోకాలకి, మానవునికి మధ్య ఒక వారధి. ఈ జ్ఞానముయొక్క అత్యుత్తమ స్వరూపము మతముల యొక్క సమగ్ర

స్వరూపం. ఇదే మానవ ఆకాంక్ష అందుకోగలిగిన మహోన్నత స్థాయి – అధిమానసము (Overmind). ఆ స్థాయినుంచి దృష్టిని యింకా పైకి సారించినపుడు ఆ లోకములు, వాటిని గురించిన జ్ఞానము, వాటి చైతన్యము ఛాయగా కనబడుతూ ఉంటాయి. కాని దాని నందుకొని క్రిందికి తీసుకొని ఆవిర్భవింపజేయుటకు మరొక విధమైన ప్రజ్ఞ కావాలి. ఈ అధిమానసమును దాటి దాని ఆవలి దిక్కునకు చేరుకోవాలి. (to grasp it, a reversal of consciousness is needed) అప్పుడుగాని అతిమానససృష్టి (supramental creation) ఆవిష్కారము జరగదు.

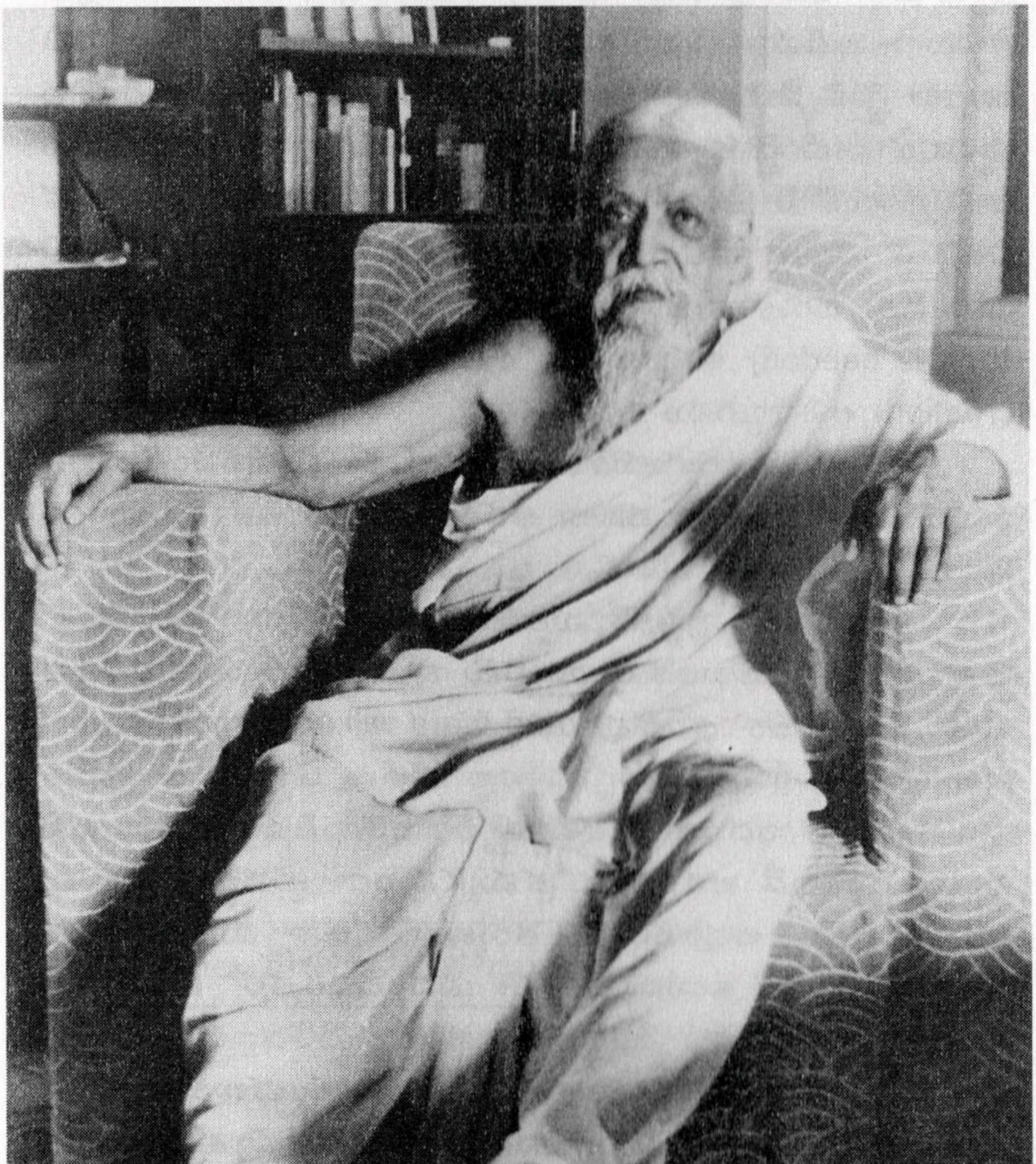
ఇప్పుడేమి జరుగుతుందో తెలుసా! ఈ పాతప్రపంచమంతా కాలం తీరిపోయిందన్న మాట. అదంతా అసలు సత్యము యొక్క వికారస్వరూపము.

అతిమానససృష్టిలో మతాలకు తావు లేదు. ప్రపంచంలో దైవముయొక్క అఖండస్వరూపమే రాణిస్తుంది. భేదప్రతిష్ఠితమైన మతములిక ఉండవు. And there will no longer be what men now call gods...

అయితే ఇదంతా భవిష్యత్తులో జరిగే విషయం. ఈ భవిష్యత్తు యిప్పుడే ఆరంభమై క్రమక్రమంగా ప్రవర్ధిల్లుచున్నది. మనమిప్పుడొక అపూర్వమైన తరుణంలో ఉన్నామని మీ కర్థమయిందా లేదా? ఇటువంటిది ఈ ప్రపంచచరిత్రలో ఇంతవరకు ఎప్పుడు జరగలేదు.

మనమిప్పుడొక నూతనసృష్టికి నాంది పలుకుతున్నాం. కనుక మానవబుద్ధితో నిర్మించిన వ్యూహాము లన్నిటిని ప్రక్కన పెట్టి సాహసంగా ముందుకు సాగిపోవాలి.

అనువాదం: టి. ప్రసన్న కృష్ణ. ఆర్.ఎల్.ఎన్.శాస్త్రి

SRI AUROBINDO

మత-యోగాల భిన్నత్వం

శ్రీఅరవిందుల రచనలనుండి కూర్పు

మతమనగా ఓ తతంగము. ఆడంబరముతో కూడినది. మానవుడు దైవమువైపు వేసే తప్పటడుగు. దీనివలన దైవాన్ని గురించిన ప్రత్యక్షజ్ఞానము ఏమాత్రం కలుగదు. అయినప్పటికి దాని వెనుక కొన్ని మౌలికసత్యములు లేకపోలేదు. మతము భక్తునికి భగవంతునికి మధ్య ఒక అగాధమును కల్పిస్తుంది. యోగము దానిపై వారధి కడుతుంది. ఆధునిక మానవుడు ఏవిధంగా భౌతికప్రపంచాన్ని విశ్లేషించి విజ్ఞానశాస్త్రాన్ని తయారుచేసాడో అదేవిధంగా యోగి ఊర్ధ్వలోకములను, వాటి విన్యాసములను పరిశీలించి యోగశాస్త్రమును తయారుచేసాడు. భక్తుడు భగవంతుణ్ణి ఏవిధంగా సమీపిస్తాడో ఆయన కూడా అదేవిధంగా భక్తునికి దర్శనమిస్తాడు.

— సంపాదకుడు

మతము ఆత్మజ్ఞాన ప్రేరకము

మతము జ్ఞానంకాదు. ఒక విశ్వాసం, ఒక సత్యకామన. అది అనంత తాత్త్విక సత్యానికి సంబంధించిన ఒక అనుభవం. దానికి సంబంధించిన ఒక అంతరసంవేదన లేదా స్ఫురణ. కనుక మతవ్యక్తి సాధారణ మానవజీవితం కంటె పైనున్నాడు. కానీ, మతం మనకి ఆశా విశ్వాసాలను కల్పిస్తుంది. మనలో గుప్తంగా తత్త్వాన్ని గుర్తించటానికి వీలైన రహస్యమార్గాలను తెరుస్తుంది. తదన్వేషణ – తత్కామనల ద్వారా మనకు కొన్ని సత్యాలను ప్రతీకలను అందిస్తుంది. లేదా మతానికి సంబంధించిన కొన్ని మూఢనమ్మకాలను కల్గిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక సత్యజ్ఞానంలో లేదా ఆధ్యాత్మిక విద్యలో మనం బాలకులమనీ, అనంతత్వం మన కందనంత దూరాన ఉన్నదనీ భావించటానికదొక గుర్తు. ఆ అంధ విశ్వాసం, మూఢాచారాలు మతబాహ్య స్వరూపం మాత్రమే.

మతముల వెనుక సత్యము

ఐనా, ప్రతి మతంలో బాహ్యస్థితికి సంబంధించిన విశ్వా

సాలు, ఆచారాలు, ఆశలు, ప్రతీకలు – వీటికడుగున చాలాలోతున, ఆంతర ఆధ్యాత్మ విద్యాశిక్షణ, ఒక వెలుగు దాగివుంటాయి. ఇవి మనకు అంతరాత్మాన్వేషణకు – గుప్తనిధికి బాటలు తీరుస్తాయి. కనుక ప్రతిక్రతురూపమతానికి అడుగున ఆత్మవిద్యా రహస్యాలుంటాయి. యోగవిద్య ఇమిడి వుంటుంది. ఆత్మసంవేదనకది ఆధారం. విశ్వాసానికది మొదటిమెట్టు. మతప్రతీకలు అవ్యక్త సత్యాలకు కల్పిత రూపాలు. చెల్లాచెదరైన అంతస్సత్యాలకవి ప్రతిమలు – బాహ్యంగా కన్పించే మూఢవిశ్వాసాలు కూడా ఊర్ధ్వ భూమికలలోని అద్భుతాలకు సంకేతాలు. స్థూలప్రపంచ వస్తువుల ఆకారాలకంటె అడుగున దాగిన సత్యాలను *విజ్ఞానశాస్త్ర మందించినట్లు – యోగం అంతర్లోకాలకు – ఊర్ధ్వభూమికలకు సంబంధించిన సత్యప్రకటన చేస్తుంది.* మతప్రయోజనమైన ఆత్మజ్ఞానాన్వేషణకు మనకు ఆశా సంకల్పాలను కల్పిస్తుంది.

*

మతములు – దేవతారాధన

ప్రతిమతమూ మానవాతీత శక్తి ఒకటి వున్నదన్న నమ్మకమునుండి బయల్వెడలుతుంది. దాని ఆరాధనా విశేషంగా ఒక కర్మరూపమైన ఉపాసన, అర్చన తదాలోచనలను వినమిత బుద్ధియై సమర్పించటం. ఆ మహాశక్తి సంకల్పమూ – ధర్మక్రమాలను శిరసా స్వీకరిస్తూ జీవించే విధానమే ఆరాధన. కానీ, ప్రథమతః ఈ మతదృష్టి ఆరాధింపబడే ఆ మహాశక్తి రూప దైవానికీ – ఆరాధించే వ్యక్తికీ నడుమ ఒక భేదం – దూరముంటుంది. యోగమలాకాక దాని పరిపక్వదశలో ఆ దూరాన్ని కలుపుతుంది. యోగమంటే సమైక్యం కనుక. ఈ సమైక్యభావం జ్ఞానం ద్వారా సాధ్యం. *మొదట్లో మన దైవభావన గజిబిజిగా – సంకీర్ణంగా వుండి – క్రమంగా స్పష్టపడి, విస్తృతమై, అగాధమై తుదకు అదీ మనమూ ఒకటేనన్న భావంగా – అనుభవంగా పరిణతి పొందుతుంది.* మన జీవితాల కదే ఆదిమస్థితిగా, పోషకునిగా చివరి ధ్యేయంగా రూపొందుతుంది. తదైక్యానుభవము కర్మల ద్వారా పొందగలం. కేవల వినమిత బుద్ధితో మన సంకల్పాలను

దాని సంకల్పంలో లీనంచేసి – తదాజ్ఞాబద్ధులమై నడుచుకో వటంద్వారా – దానిలో మనం లీనం కావచ్చు. ఈ కార్యాచరణ ద్వారా ఆలోచనద్వారా మన సంకల్పం పవిత్రమై విశాలమై తుదకు తత్ సంకల్పంగా పరిణామం పొందుతుంది. ఈ సమైక్యం ఆరాధన ద్వారాకూడ పొందవచ్చు. దూరంగావున్నదన్న తలంపు క్రమంగా సామీప్యాన్ని పొంది అది ప్రేమపూర్వక సాన్నిహిత్యాన్ని సాధిస్తుంది. ఈ దివ్యప్రేమావేశమే చివరకు జీవుని ఈశ్వరునితో సమైక్యపరుస్తుంది.

యోగము అనుభవపూర్వకము

యోగమొక తర్కమో – సిద్ధాంతమో కాదు. అది తత్త్వశాస్త్రం కాదు. లేదా సాధారణ మతమూ కాదు. కేవలం అనుభవం. *అదీ విశ్వోత్తీర్ణమైన విశ్వజనీనమైన దివ్యమూర్తితో మనకు లభించే సంయోగం – సమైక్యానుభవం. ఈ అనుభవం జాగ్రద్దశలో తెలిసి పొందేది. ఎవరితో? అదృశ్యశక్తితో. ఈ అనుభవం నిత్యమూ పరిశీలించుకో దగ్గది.* సవరించుకోదగ్గది. దృశ్యమాన జగత్తులో మనం పొందే అనుభవం ఎంత మెలకువతో పొందుతున్నామో అంత మెలకువగా పొందేదీ యోగానుభవం కనుక యోగం జాగృతదశలో పొందే అనుభవం. నిత్యజాగృతుడైన వ్యక్తి యోగానికి సాధనభూతుడు.

*

దైవముతో సంబంధము పలువిధములు

పరమపురుషుడే విరాట్పురుషుడు. ప్రపంచంతో మనకున్న సంబంధ బాంధవ్యాలన్నీ అతనితో ఏకం కావటాని కుపయోగించే మార్గాలే. నిత్యజీవితంలో ఏ ఉద్రేకాలూ – ఆవేశాలూ మనం చవిచూస్తున్నామో అవన్నీ ఆయనపై ప్రయోగించే బాణాలే. అజ్ఞానావరణలో మొదటగా, ఆ ఉద్రేకాదులు జ్ఞానాభివృద్ధి క్రమంలో మనమతనికతి సన్నిహితం కావటానికి కుపయోగించేవే. వానిలో ఏ లోపమున్నా అజ్ఞానలేశమున్నా – మన సమైక్యానికి సన్నిహితమవుతున్నకొలదీ – రాలిపోతాయి. అన్నిటినీ అతడు సమాధానపరుస్తాడు. మన పురోభివృద్ధి

క్రమంలో మనమే భూమికలో వున్నామో తదనుగుణంగా ఆయన సమాధానపరుస్తాడు. మన బాట ఎత్తుపల్లాల బాట కనుక ఆ ప్రయాణంలో మనకే విధమైన ఊరట కానీ, సాయం కానీ లభించలేదనుకో – *మనకిక పరిపూర్ణ బాంధవ్యం సాధ్యం కాదు. ఎవరే విధంగా ఆయనను సమీపిస్తారో ఆయన తన దివ్య ప్రేమతో వారి భక్తికనుగుణంగా వారికి సేద దీరుస్తాడు. ఆదరిస్తాడు – "తథైవ భజతే" – వారి గుణానుసారంగా, వ్యక్తిత్వానుసారంగా ఆయనవైపున కడుగులు వేస్తారో ఆయనా అదే విధంగా వారి అభివృద్ధికి తోడై వారికి చేయూతనిచ్చి – తోడి బాటసారిగా – వారి వారి మార్గాల్లో వారిని నడిపిస్తాడు.* ఆయన సాక్షాత్కృతి వారి వారి భావ గుణానుసారంగా వుంటుంది. అది పాక్షిక సత్యమైనా సంకీర్ణతనమైనా అది అతనికి సంబంధించింది కాదు. మన దృష్టికి – భావానికీ సంబంధించినది.

మతముల యొక్క పాక్షిక సత్యము

ఈ సత్యం మనకా పరిపూర్ణ స్వరూపం అవగతమయ్యేటంత వరకూ తెలియదు. ఇదే ప్రాథమిక మతస్వరూపం. అదంత అనాగరకంగా వుండటానికి కారణాలివే. మరణానంతరస్థితి కూడా వారి మొరటు ఆలోచనలకనుగుణంగా వుండేది. ఐనా అదీ మతమే. ఎందుకంటె ఆ అనాగరకభావాలకు అడుగున తాత్త్వికసత్యమిమిడి వున్నది కనుక. మానవ చైతన్య పరిణామంలో అదొక దశ. అదీ ఒక మెట్టే కనుక ఊర్ధ్వారోహణకదీ ఉపయోగపడింది. వానిని నిరసించటానికి కారణం. ఆ అనాగరక భావజాలంలో చిక్కుకొని నిత్యమూ అల్లాడటమంటే పరమేశ్వర సమైక్యానికి మనం దూరం కావటమే కనుక. అయినా మనిషి బాల్యావస్థలో వేసే తప్పటడుగుల్లాగా ఆ మొరటు తలపులుకూడా మతమానవుని పురోభివృద్ధికి ఆధారమైనవే.

జీవితమంతా యోగమే

మన మనుకొన్నట్లు జీవితమంతా ప్రకృతి యోగమే. ప్రకృతి అని ఎందుకన్నామంటే ఈ ప్రాకృతిక భౌతికజీవనమంతా ఆమె తన అచేతన సుషుప్తవ్యవస్థనుండి మేల్కొని – తను ఎక్కడనుండి

బయలుదేరినదో ఆ మహాచైతన్య సమన్వయం – సమత కోసం నివృత్తి మార్గంలో ప్రయాణించటమే. మతంలో మానవమనస్సు ఆమె ఏర్పాటు చేసుకొన్న సాధనం కనుక తన ప్రయాణప్రయోజనం దానికి తెలుస్తుంది కనుక దాని ద్వారా తన ధ్యేయానికి చేరుకొంటుంది. లోకంలో సాధారణ మతాలు సైతం ఒక అజ్ఞాన భక్తి యోగశాఖలే. మనం యోగమనంటున్నదానికీ దీనికీ భేదమేమంటే – దీని ఉద్దేశ్యమూ – ప్రయోజనదృష్టి తత్త్వసమతా నిష్పాదకం కానంతవరకు – అతని సమైక్యమే ధ్యేయం కానంత వరకూ – దాని ఆలోచనల్లో దార్శినికత ప్రవేశించనంతవరకూ – ఈ యోగానికీ దానికీ భేదముంటుంది. ఆ ప్రయోజనదృష్టిలో దార్శనికత ప్రవేశిస్తే యోగమౌతుంది.

*

మతముల బాహ్యరూపము, యథార్థము

మతానికి రెండు ముఖాలున్నాయి. 1. యథార్థమైన మతం 2. ఆచార – క్రతు రూపమైన మతం

మొదటిది కేవల తాత్త్విక సత్యంలోనే జీవిస్తుంది. బుద్ధికీ కళాసౌందర్యతత్త్వానికీ నీతికీ – న్యాయానికీ – అతీతమైన కేవల ఆత్మతత్త్వంలోనే ప్రవర్తించేది. ఆ ఊర్ధ్వకాంతిని శరీరంలో ప్రత్యవయవంలో ప్రసరింపచేసుకొని పాలకశక్తిగా చేసుకొనేది.

రెండవది కొన్ని బౌద్ధికాచార కాండలపై – కొన్ని రూపాలపై – వేడుకలపై – శుష్కమైన నీతిసూత్రాలపై కొన్ని మత రాజకీయాలపై – లేదా, సమాజానుగుణంగా ప్రవర్తించే మతం సమాజమతం.

*

ధార్మికజీవనము ఆధ్యాత్మికజీవనము

మనిషికి మూడు రకాల జీవితాలుండటాని కవకాశమున్నది. 1. అధ్యాత్మ జీవనం 2. ధార్మికజీవనం 3. సాధారణ జీవనం. ఇందులోనే నైతిక దృష్టి సమ్మిళితమై వుంటుంది. ఈ మూడు ప్రత్యేకమైనవి. ఎవనికేది ఇష్టమో అతడదే తెలుసు

కోవాలి తప్ప మూటినీ గజిబిజి చేయకూడదు. సాధారణజీవితం గానుగెద్దులాగా ఒక నిర్ణీతమార్గంలో పోతుంది. శరీర మనః ప్రాణాలు అజ్ఞాన వలయంలో చిక్కుకొని తన స్వస్థానమైన దివ్య సత్యంనుండి దూరమై అజ్ఞానాంధకారంలో కొట్టుమిట్టాడుతుంది. మతజీవితమూ (ధార్మికజీవనం) ఇంతే. మానవచేతన అజ్ఞానబద్ధమై ప్రవర్తిస్తూనే తన స్వస్థానమైన దివ్యసత్యం వైపునకు ప్రయాణించే సంకల్పంతో బ్రతుకుతుంది. కానీ ఆ ధ్యేయస్వరూపావగతి వుండదు. అంధవిశ్వాసాలు – ఆచారాలు – బాహ్యక్రతువిధానానుసరణంలాంటి వాటిని అనుసరించటం వీటి ద్వారానే భౌతిక చేతనా బంధవిముక్తి కోసం ఆరాటపడటముంటుంది. కనుక తాత్త్విక జీవనానికిది ప్రథమ ప్రాథమిక సోపానం. కానీ, నూటికి తొంభైపాళ్ళు క్రతువులు – ఉత్సవాలు – ఛాందసభావాలు – అంధవిశ్వాసాలు – వీటిలో సుడిపడి భ్రమించటమే తప్ప ధ్యేయోన్ముఖీనత వుండదు. దీనికి విరుద్ధంగా – ఆధ్యాత్మిక జీవనం ఎకాయెకీ పరిణత చైతన్యంతో – అంటే సాధారణ చేతనను ఉన్నతీకరించటంద్వారా, ఊర్ధ్వముఖం చేయటం ద్వారా – సత్యాసత్య విభేదాన్ని దర్శించి – పరమచైతన్యం వైపు చేసే ప్రయాణం. దీని ధ్యేయం స్వస్వరూపావగతి – స్వాత్మావలోకనం. దివ్య తత్త్వంలో లీనం కావటం. ఆత్మాన్వేషణ కలవానికి కర్తవ్యం చైతన్యంలో మార్పు కల్పించి దానిని విస్తృతం చేసుకోవటమే.

అనువాదం: తుమ్మపూడి కోటీశ్వరరావు

మనది భూలోకం. మనం భూలోకవాసులం. అటులనే ఇతర లోకాలు – అధిమనస్సు (overmind), అతిమనస్సు (supermind) ఉంటాయి. ఆ లోకవాసులు వుంటారు.

శ్రీమాత రచనలనుండి

శ్రీమాత ప్రవచనములు

రోగాలను దరిచేర్చలేని సంకల్పాన్ని పెంచుకో. అన్నిటినీ మించి నీ శరీరం పనికిమాలినదనే భావాన్ని దగ్గరకు రానివ్వకు. అటు వంటి ఆలోచనలేవి వచ్చినా అవి సిద్ధికి గొడ్డలిపెట్టు లవుతాయి. శరీరాన్ని దెబ్బతీస్తాయి. ఇక్కడ యోగసాధనచేసే వారికి చాలా మందికి అటువంటి ఆలోచనలు రావచ్చు. వాళ్లు మొదట చేయా ల్సింది ఇటువంటి ఆలోచనలను తరిమికొట్టడమే. యోగసాధన చేసి సిద్ధిపొందాలనుకున్నా, లేక వేరేవిధంగా ఏదైనా మహత్తర కార్యం సాధించాలనుకున్నా కంటికి కనుపిస్తున్న దానికి అతీ తులై ఉండాలి. అంతేకాక ఎటువంటి అనారోగ్యాన్నైనా ఎంత దారుణవ్యాధినైనా, పదే పదే తిరుగపెడుతున్నా దాన్ని తప్పించు కోవాలనే దృఢసంకల్పాన్ని పెంచుకోవాలి. వ్యతిరేకంగా వచ్చే సూచనలను తిప్పికొట్టాలి.

*

అన్నిరకాల వ్యాధులు దేహంయొక్క సంస్కారహీనతవల్లనూ లోప భూయిష్టతవల్లనూ వస్తాయి. అది ఉన్నతచైతన్యానికి తగినట్లు విక సించినట్లయితే, ఆ ఉన్నతచైతన్యం లోపలికి ప్రవేశించినప్పుడు రోగనిరోధకశక్తి కల్గుతుంది. ఈ లోపున శ్రీఅరవిందులు సూచిం చినట్లు పైనుంచి శక్తిని పిలుచుకొని కైవశం చేసుకొని అస్వస్థ తను పారద్రోలాలి. అన్నిటికంటె మేలైన మార్గం అదే.

*

మానవశరీరానికొక దురలవాటు ఉంది. దాన్ని కోరి పిలిచే అనేక శక్తులకు అది స్పందిస్తూంటుంది. దాని అయోమయానికీ, జడ త్వానికీ అది చెల్లించే మూల్యం శరీర అస్వస్థత. అది కేవలం దైవశక్తికి మాత్రమే స్పందించటం నేర్చుకోవాలి. అది అంత తేలిగ్గా పట్టుబడేది కాదు.

అనువాదం: ఎ. ప్రభావతి, ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి

శ్రీమాత ప్రవచనములు

నవంబరు 1, 1954

(1954 నవంబరు ఒకటిన పాండిచ్చేరితోపాటు భారతదేశంలోని ఇతర ఫ్రెంచిస్థావరాలు కూడా సమగ్ర భారతదేశంలో కలిసాయి. ఆ శుభసందర్భాన శ్రీమాత, తన చిహ్నాంగల పతాకాన్ని ఆశ్రమంలో గం॥ 6.20 నిమిషాలకి ఎగురవేసి ఈ సందేశాన్ని ఇచ్చారు)

మనకి నవంబరు ఒకటవతేదీ చాలా ప్రాముఖ్యంగల రోజు. సమగ్రభారతదేశానికి ఆధ్యాత్మిక పతాకంగా శ్రీఅరవిందులు రూపొందించిన పతాకం ఇది. దాని చతురస్ర ఆకారానికీ, వర్ణానికీ, రూపంలోని ప్రతి ఒక్క వివరానికీ, అంశానికీ ఒక నిగూఢ అర్థం, సంకేతం ఉన్నాయి. ఆగస్టు 15, 1947 లో భారతదేశానికి స్వతంత్రం వచ్చినప్పుడు దీనిని ఎగురవేశాం. తిరిగి ఈనాడు, నవంబరు 1, 1954 న ఈ ప్రాంతాలు భారతదేశంలో కలుస్తున్నప్పుడు ఎగురవేస్తున్నాం. అలాగే ఇక ముందుకూడా భారతదేశం తనదైన ఏ భాగాన్నయినా పొందినప్పుడు ఈ పతాకం ఎగురవేయబడుతుంది. సమైక్యభారతావని ఈ ప్రపంచంలో ఒక ప్రత్యేక కార్యం నిర్వహించవలసి ఉంది. ఆ లక్ష్యం కోసమే శ్రీఅరవిందులు తమ ప్రాణాన్ని అర్పించారు. మనం కూడా అలాగే చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాం.

*

భారతదేశం అతిభీకర పోరాటంలో గెలిచి, భౌగోళిక సమగ్రత సాధించడమేకాక, దీనికంటే దారుణము, ప్రాణాంతకము అయిన నైతికపోరాటంలో కూడా విజయం సాధించి, (నైతిక పోరాటం ఇంకా భీకరమైనది ఎందుకంటే ఈ విపత్తు మన శరీరాన్ని చంపదు, ఇంకా ముఖ్యమైన మన ఆత్మ సంబంధాన్ని విచ్ఛిన్నం చేస్తుంది). ఈ ప్రపంచంలో తన సహజస్థానాన్ని తిరిగిపొంది, తన

ఉన్నత ధార్మికకార్యాన్ని పునఃప్రారంభించినప్పుడు, కేవలం వ్యక్తి గత ఆశలు, ఆశయాల కారణంగా రాజ్యపరంగా రాజకీయపరంగా ఉండే చిన్న చిన్న వివాదాలన్నీ వాటంతటవే, సహజంగానే, వివేకము అవగాహనలతో పరిష్కారమయిపోతాయి.

అనువాదం: బి. వరలక్ష్మి

ఆధ్యాత్మికమనగా ఏమి?

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

ఆధ్యాత్మికజీవితానికి నీ తెలివితేటలెందుకు పనికిరావు. బుద్ధి కుశలత, ఆచారపరాయణత్వము, ధార్మికవర్తనము, నైతికాదర్శములు, నిరాడంబరత్వము, భక్తితత్పరతాదులన్నీ మంచివేకాని ఇవన్నీ మామూలు జీవితానికి సంబంధించిన విషయములు – ఆధ్యాత్మికములు కావు. ఈ సద్గుణాలన్నిటి సంపుటి కూడ ఆధ్యాత్మికము కానేరదు. కేవలం మనస్సుయొక్క నమ్మకము, విశ్వాసము, మతపరాయణత్వము, నైతికనియమాలంబనముల ద్వారా నీకు ఆధ్యాత్మికానుభూతులు కలుగవు. ఫలితము దక్కదు.

ఇవన్నీ మానవపరిణామము (mental evolution) లోని మొదటి దశకు చెందిన విషయములు మాత్రమేకాని ఆధ్యాత్మిక పరిణామ (spiritual evolution) ప్రక్రియలు మాత్రం కావు. వీటివలన మనస్సుకు తృప్తి కలుగవచ్చు. మామూలు జీవితానికి ప్రయోజనముండవచ్చు. శరీరమును సుశిక్షితము చేసి ప్రకృతిని పునీతముగావించి రాబోవు ఆధ్యాత్మిక పరివర్తనమునకు సిద్ధమగుటకు ఉపయోగపడవచ్చును.

మనిషిలో అతని మనోశరీర జీవితములకంటె భిన్నమైనది అతి ముఖ్యమైనది అయిన వస్తువు మరొకటున్నది. ఆధ్యాత్మికమనగా

దానిని పరిచయము చేసికొని, ప్రాప్తించుకొనుట. అది ఆత్మ, సత్యము, నీ నిజస్వరూపము. విశ్వమంతా వ్యాపించి ఉన్న, అఖండమైన సత్పదార్థము. అన్ని వస్తువులలోను, జీవరాసులలోను కూడ వ్యాపించి వున్నది. ఈ మహాభూత ప్రకృతిని పట్టుకోటమెలా? నువ్వు దానికోసం తపించాలి. దాన్ని తెలుసుకోవాలని, దాని స్పర్శను పొందాలని, దానిని నీ అనుభవంలోనికి తెచ్చుకావాలని తహ తహలాడాలి. నీ యావద్వ్యక్తిత్వమును తద్విషయోన్ముఖము చేసినప్పుడు నీ ఆకాంక్ష ఫలితముగా, తత్ స్పర్శద్వారా, తత్సంయోగమువలన, నీవొక నూతనశరీరమును పొంది, నూతనాత్మను, నూతనప్రకృతిని బడసి మరో విధమైన మానవునిగా పరిణమించెదవు.

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్.శాస్త్రి

ప్రశ్నోత్తరములు

శ్రీఅరవిందుల జవాబులు

ప్రశ్న: జపము, పవిత్రగ్రంథ పఠనము, పూజలు పునస్కారాల లాంటివన్నీ ఆధ్యాత్మిక జీవితం కాదా? పరమోన్నత సత్యము నెరుగుటకు దోహదములు కావా?

అది కర్తయొక్క ఉద్దేశాన్నిబట్టి వుంటుంది. ఈ పవిత్రమైన విధులన్నిటిని చేసినా కూడా అతను అనాధ్యాత్మికంగా వుండవచ్చు. అంతేకాదు. అతనొక అసురుడుకూడ కావచ్చు.

ప్రశ్న: యాత్రలు చేసి, పుణ్యక్షేత్రాలను దర్శించి అనేకమైన దేవుళ్లను, దేవతలను ఆరాధించటంవలన ఏమైనా ప్రయోజన ముంటుందా? పరమసత్యము సిద్ధిస్తుందా?

సిద్ధించదు. అదంతా మామూలు చైతన్యానికి చెందిన వ్యాయామం మాత్రమే.

ప్రశ్న: వైష్ణవులందరూ కలసి సంకీర్తనం చేస్తూ వుంటారు కదా. దానివలన ఉపయోగమేమిటి?

అదంతా వట్టి ప్రాణికావేశము – భక్తిని పెంచుతుంది అంతే.

ప్రశ్న: కుటుంబములోని ఒక మనిషి దైవాన్ని సిద్ధించుకున్నట్లయితే మిగతా కుటుంబసభ్యులందరికి కూడా ముక్తి కలుగుతుందని విన్నాను. ఇది ఎంతవరకు నిజం?

అది నిజం కాదు. ప్రతివారికి వారి వారి విధి స్పష్టంగా వుంటుంది. ఫలానా కుటుంబంలో జన్మించటమనేది కేవలం కాకతాళీయమే గాని విధి నిర్ణేత కాదు.

ప్రశ్న: లౌకికజీవితంలో నిమగ్నమై వున్నవాళ్లు కష్టాలు వచ్చినప్పుడు మాత్రమే దేవుడ్ని తలుచుకుంటారు. అట్టి వారికి ఎంతవరకు ఆధ్యాత్మిక జీవితావకాశముంటుంది.

ప్రతిఒక్కరికి, దేవుణ్ణి ఎప్పుడూ తలవని నాస్తికునికి కూడ భవిష్యత్తులో అవకాశముంటుంది.

ప్రశ్న: దేవుడంటేనే గిట్టని నాస్తికునికి కూడ ముందు ముందు దేవుని వైపు తిరిగే అవకాశముందన్నారు కదా! మరి అటువంటప్పుడు మిగతావాళ్లు దేవుడు దేవుడంటూ ప్రాకులాడి సాధన చేయుటమెందుకు? అంత కష్టపడట మెందుకు?

వాళ్లకా అవకాశం వచ్చేందుకు పదివేల సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు. అది కూడా యోగాభ్యాసము చేసిన తరువాతనే.

ప్రశ్న: మామూలు మనుమలు ఆపదలొచ్చినప్పుడు రక్షించు రక్షించు అని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తారు. ఆ తరువాత పూర్తిగా మరచిపోతారు. ఆ మనుమల జీవితంలో దైవసంరక్షణమంటె ఇంతేనా?

అవును. మామూలు మనుషుల విషయంలో ఇంతే. దైవాన్ని అన్వేషించే భక్తుల సంగతి వేరు. వారిని దేవుడు ప్రత్యేకంగా కాపాడుతాడు. ఇతరులను విశ్వశక్తి సంరక్షిస్తూ వుంటుంది.

ప్రశ్న: దేవేచ్ఛకు, దైవకటాక్షానికి తేడా వుందా? రెండూ ఒకటే కదా?

విశ్వక్రీడ దైవేచ్ఛ ప్రకారం గడిచిపోతూ వుంటుంది. అవసరమైనప్పుడు ప్రత్యేకంగా వచ్చి రక్షిస్తుంది ఆయన కృప.

అనువాదం: ఆర్. లక్ష్మీప్రసాదమ్మ

మతోన్మాదానికి మూలకారణాలు

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

ఉగ్రవాదం, దురభిమానం చాలా చెడ్డవి. తీవ్రవాదులు వారి కార్యాన్ని చాలా అభిమానంతో కొనసాగించవచ్చు. కాని అందులో గొప్పతనమేమి లేదు. ఇక మతోన్మాదమంటారా అది అజ్ఞానులు, తెలివితక్కువవాళ్లు చేసే పని. వాళ్లు చాలా క్రూరంగా, కర్కశంగా, ఘోరంగా ప్రవర్తిస్తారు.

*

నువ్వు ఒక వైపు సత్యమే కావాలని మాట్లాడుతూ మరో వైపు నీ ఒక్క మతమే గొప్పదని మూర్ఖంగా వాదిస్తున్నావే. ఇది సత్యానికి దూరం. దేవునికి చాలా దూరం. సత్యము ఏ ఒక్క మతానికి చెందినది కాదు. దానిని ఓ బైబిలులోనో, ఖురాన్‌లోనో, వేదాలలోనో బంధించలేవు. భగవంతునికి దేశకాల పరిమితులు లేవు. ఆయన ఒక్క ముసల్మానులకుగాని మరి ఏ ఒక్క మతమునకుగాని చెందినవాడు కాడు. కేవలం బైబిలు వారసులకు గాని, యూదులకు గాని, అరేబియన్ మతములకు గాని చెందడు. హిందువులకు, కాన్‌ఫూసియన్‌లకు (Confucians), టావ్ మతస్థులకు (Taoists)

అందరికి వారి వారి మార్గాలలో సత్యాన్ని అన్వేషించి దైవంతో సంబంధాలు పెట్టుకునేందుకు సమాన హక్కు ఉంది. ప్రతి ఒక్క మతంలోను కొంత సత్యము లేకపోలేదు. అయితే అది పూర్ణసత్యం కాదు. పాక్షిక సత్యం మాత్రమే. కాలక్రమేణా మతాలు పుడతాయి. క్షీణిస్తాయి. అంతరించిపోతాయి. మహమ్మదుకూడ ఖురానుని గురించి అదే భగవంతుని అంతిమ సందేశమని చెప్పలేదు. సత్యము, దైవము మతాల కతీతములు. అనంతకాలానికి చెందినవి. మళ్లీ మళ్లీ దేవుడు సంకల్పించినప్పుడు ఇతర రూపాలలో ఆవిర్భవిస్తాయి. దేవుణ్ణి నీ చిన్న మెదడులో బంధించలేవు. దివ్యచైతన్యము ఎప్పుడు, ఎవరి ద్వారా, ఏ విధంగా, ఏ రూపంలో ఆవిష్కార మౌతుందో నువ్వు శాసించగలవా? దేవుడు సర్వశక్తిమంతుడు. ఆయన మార్గములో నువ్వు అడ్డంకులు కల్పించలేవు. ఇప్పుడు ప్రపంచ మందెల్లడల ఈ మౌలికసత్యాన్ని గుర్తించటం జరుగు తోంది. Only the childish in mind or those who vegetate in some formula of the past deny them.

అసలు విషయమేమిటో చెప్పమని నన్ను పట్టుపట్టి అడు గుతున్నావు కాబట్టి చెబుతున్నా విను. ఈ ప్రపంచంలో కొన్ని చీకటిశక్తులు విజృంభించి దైవకార్యాన్ని పాడుచేసేందుకు ప్రయ త్నిస్తాయి. మనుషుల్ని ఆవహిస్తాయి. అటువంటి అదైవికశక్తి నీలో ప్రవేశించి నీ ద్వారా తన పనిని నెరవేర్చుకుంటోంది. It is a Power of Falsehood. తురుష్క మతానికే తలవంపులైన పిచ్చి చేష్టలు నీ చేత చేయిస్తోంది. నీచేత అబద్ధం పలికిస్తోంది. ఒక్క తురుష్క మతాన్నే కాకుండా అన్ని మతాలని నీచేత చులకన చేయిస్తోంది. ఈ భూమ్మీద జరిగే దైవకార్యాన్ని పాడుచేసేందుకే ఈ పని చేస్తోంది. నీ బుద్ధిని చెరచి, నీ తెలివిని హతమార్చి, నీచేత దుర్భాషలాడించి నిన్ను మూర్ఖునిగా తయారుచేస్తోంది. నీ స్నేహితులందరు అయ్యో పాపం అని సానుభూతి చూపించటం, నువ్వు మిగిలినవారి దృష్టిలో నవ్వులపాలు కావటం జరుగుతోంది. నీకు నీమీదగాని, దేవునిమీదగాని, ఏ మతంమీదగాని ఏమాత్ర మైనా గౌరవమున్నట్లయితే, నిజంగా నువ్వు సత్యము, జ్ఞానము

ఆశించినట్లయితే, నీకు జ్ఞానోదయమై ఆత్మోపలబ్ధిని పొందదలచు కున్నట్లయితే నువ్వు నీచంగా మాట్లాడటం, విపరీతంగా ప్రవర్తిం చటం మానేయాలి. నిన్ను పట్టుకున్న బ్రహ్మరాక్షసిని వదిలించు కోవాలి.

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

యుద్ధాలు – వినాశనము

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

అడవిజంతువులవలె పోట్లాడుకోటం మనుషుల కలవాటే. ఈ యుద్ధకాండ ఇలా కొనసాగినంతకాలం మానవజాతికి శాంతి ఎక్కడిది?

*

మనం వాళ్లతో వాదన పెట్టుకోము. భూలోకంలో దివ్యజ్యోతి శక్తుల ఆధారంగా ఓ నూతన జీవితాన్ని ఆవిష్కరింపజేయుటయే మన లక్ష్యము. పైనుంచి సత్యమైన సృష్టిని చేయగల ఆ మహా శక్తిని ఆహ్వానించుటయే మన కర్తవ్యము.

*

ప్రపంచ పరిణామంలో కొన్ని వస్తువులు నాశనమైపోవటం అని వార్యం. అది సృష్టి ధర్మము. దీనిని మనము విచారించి మంచిది అని గాని చెడు అని గాని నిర్ణయించలేము. దివ్యజ్యోతి దిగివచ్చి నప్పుడు చీకటిని పారద్రోలి దుష్టశక్తులను హాతమారుస్తుంది. దుష్ట సంహారం మంచిదే కదా!

ఏదైనా నాశనమైపోయినప్పుడు దాని మంచిచెడులు ఆ నాశనానికి కారణమైన శక్తులనుబట్టి వుంటుంది. నువ్వు నిప్పంటే భయపడకూడదు. అలాగే ఇతర ప్రకృతి మహాశక్తులకుకూడ భయ పడకూడదు. భయమంటె నీలో ఓ బలహీనతన మాట. యోగికి భయముండరాదు. ఆత్మకు భయమనేది లేదు. అది ఎంతటి ప్రచండ శక్తుల ముందరైనా నదురు బెదురు లేకుండా నిలబడ గలదు.

*

కురుక్షేత్రంలోను, హిట్లరుతోను యుద్ధం చేసేటప్పుడు నేను దౌర్జ న్యాన్ని, హింసాకాండని సమర్థించినమాట నిజమే. The question then, from this middle point of view, about the immediate question is whether this violence is justifiable and the occasion justifiable. I back out.

అనువాదం: ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

సమాచార పత్రము

75 ఏళ్ల క్రిందట, 24 నవంబరు 1926 నాడు, శ్రీఅరవిందులు సలి పిన నిరంతర కృషి ఫలితంగా అధిమానసమూర్తి భూలోకంలోకి దిగివచ్చాడు (the descent of the Godhead of the Overmind into the physical). తత్ఫలితంగా ఇంతకంటె మహత్తరమైన అతి మానస (supermind) ఆవిర్భావమునకు భూలోకము సంసిద్ధము కాగలదు. ఇదియే మానవజాతి అందుకోగలిగిన మహోన్నతస్థాయి.

అతిమానసాన్ని ఆవిర్భవింపజేయుటకై శ్రీఅరవిందులు ఏకాం తంలోకి వెళ్లి ఘోరమైన తపస్సు మొదలుపెట్టారు. తపోదీక్షలో మునిగిపోయారు. శ్రీమాత జపానునుంచి పాండిచ్చేరికి 24 ఏప్రిల్ 1920 న తిరిగివచ్చారు. ఆశ్రమంలో శిష్యుల సంఖ్య పెరగటం మొదలుపెట్టింది. "ఆశ్రమము 1926 లో స్థాపించబడింది – తనకు తానే స్థాపించుకుంది అని అనవచ్చును". "1926 లో శ్రీమాత ఆశ్రమ బాధ్యతలను పూర్తిగా ఎప్పుడు స్వీకరించారు?" అన్న ప్రశ్నకు శ్రీఅరవిందులు ఈ విధంగా జవాబిచ్చారు. "బహుశః 15 ఆగష్టు తరువాత కొద్దిరోజులకు – నేను పూర్తిగా ఏకాంతవాసం లోకి వెళ్లిపోయినప్పుడు".

"ఈ ఆశ్రమ లక్ష్యము సాధారణంగా ఇటువంటి సంస్థల లక్ష్యముకంటె భిన్నము. ప్రపంచాన్ని త్యజించుటకు బదులు – మానవునికన్న మిన్నయైన మరో చైతన్యమును పొందుట; దివ్య